Milliyet

ÇOCUK

15 Ocak 1979 • Sayı 3 • 750 kuruş

Her hafta

ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

CEHENNEM YOLU

BİR ÇİZGİ-ROMANIN TAMAMI

BU SAYIDA «DİPTEKİLER» BAŞROLÜNÜ NICK NOLTE'NİN OYNADIĞI FİLMİN FOTOROMANI

KAPTAN VE ÇOCUKLARI

JOE MUSIAL

AYVV!

ŞUNA BAK. BAHÇE BAHÇE DEĞİL ÇÖP TENEKESİ.

HIH?

BU NE DEMEK Kİ?

MAKASIM ŞURALARDA BİR YERDE OLMALI..

ÇABUK BAHÇEDEN ÇIKIN. ÇALILARI BUDAYACAĞIM. **HAYDİ...**

ÇALILARI BUDAMAK NE DEMEK Kİ?

İNEĞİ SAĞARSANIZ SÜT VERİR

MUMU YAKARSANIZ DA IŞIK VERİR

PİLİÇİ KIZARTIRSA NIZ, KIZARMIŞ PİLİÇ OLUR!

YANİ ÇALILARI BUDARSANIZ BUDAK BİTKİSİ Mİ ELDE EDERİZ?

HIMM... YEMEK KİTABIM NEREDE?

NE BİÇİM YEMEK KİTABI? BUDAK BİTKİSİ İLE PİŞİRİLECEK HİÇ BİR YEMEĞİN TARİFİNİ YAZMIYOR...

YEMEK KİTABI

9-10

HEY... DURUN.. BENİM DAHA İYİ BİR ÖNERİM VAR...

ÇALILARI BUDAYACAĞIMIZA ÇİLEK EKELİM BÖYLECE ÇİLEKLİ PASTA DA YAPABİLİRİZ..

NE?

SİZİ GİDİ YARAMAZLAR UTANMIYOR MUSUNUZ?

© King Features Syndicate, Inc., 1967. World rights reserved.

MUSIAL

PUF-PUF

BİZDEN SİZE

BU SAYIDA sizlere iki öykü sunuyoruz, sevgili okurlar. İlk öykümüz, İbrahim Örs'ün. Sanatçının başka yapıtlarını daha önce de yayımlamıştık. İleride, yazarımızın başka öykülerine de yer vereceğimizi umuyoruz... İkinci öykümüzün adı "Bisiklet Hırsızı"... Yazarı, "Milliyet" gazetesi İzmir Bürosu şefi İsmail Sivri... Sivri'nin de başka öykülerini dergimizde yayımlamıştık. Altta fotoğrafını gördüğünüz sanatçının kitapları da var. Yeni bitirdiği bir kitap, "Nasrettin Hoca'nın Çocukluğu", yakında "Milliyet Yayınları" arasında çıkacak.

● Yine bu sayıda, fotoğraflarla bir filmin öyküsünü bulacaksınız. "Zengin ve Yoksul" dizisinin unutulmaz Tom Jordache'i Nick Nolte, bu filmin baş rolünde... "Diptekiler"i ilginç bulacak mısınız bakalım? Ne dersiniz, sizlere zaman zaman bu tür "fotoğraflarla film öyküleri" verelim mi? Düşüncelerinizi yazarsanız seviniriz.

● Göreceksiniz, bu sayıda "Pembe Panter" yok... Ama sevimli kahramanımız yine sık sık bizlerle olacak. Bu arada bir de haber verelim: Gelecek sayımızda "Red Kit"in yeni serüveni başlıyor. Kovboyumuz, sonunda çıkıp geldi. Üstelik gelirken Dalton kardeşleri de yanında getirdi. Biliyorsunuz, "Red Kit" yazarı Goscinny geçen yıl öldü. Bu serüven, onun ölmeden önce hazırladığı yapıt...

● Konuk yazarımız, İsmet İslimyeli. "Grafik" yazısında kendini tanıtıyor gerçi. Ama biz de şunu söyleyelim isterseniz. İslimyeli'nin yapıtları Devlet Resim sergisinde yer alıyor... Dergimize de çok emeği geçiyor. Yanda sanatçının bir karikatürünü sunuyoruz. Bu karikatürü kim yaptı, biliyor musunuz? "Uzay Çocukları"nın yaratıcısı Mıstık...

● Haftaya pazartesi yine bu sayfalarda buluşmak üzere hepinize güzel günler, derslerinizde başarılı çalışmalar dileriz.

İÇ SAYFALARDA

Uzay Çocukları 4
Ceza 8
Kirpi Çocuk 9
Tele Yunus 10
Uçan İtfaiyeciler 12
Bisiklet Hırsızı 13
Test 14
Sözcükler Arasında 16
Tarihte Bu Hafta 17
Mehmet'in Çevresi 18
Cehennem Yolu 19
Grafik 51
Her Telden 52
Pul Köşesi 53
Bizim Ali 54
Spor 55
Mini Poster 56
Diptekiler 57
Bilmece — Bulmaca 62
Mektup Arkadaşı 64
Okurdan Okura 65
Hayvanlar Ansiklopedisi 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1979 / Sayı 3

15 Ocak 1979

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER

Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış Milliyet Ofset Tesislerinde basılmıştır

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: 1 yıl: 338 TL — 6 ay: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

OKURUN SESİ

● Derginizi çok seviyorum. Acaba dergide çeşitli yarışmalar düzenleyebilir misiniz?

ÖZLEM LEFKONUKLU (Kıbrıs)

● Derginizi hiç kaçırmadan izliyorum. "Pıtırcık'ın Serüvenleri"ni yeniden yayımlayamaz mısınız?

NEYİR YASİN (İstanbul)

Pıtırcık ve arkadaşlarının yeni serüvenleri pek yakında aramızda olacak sevgili okurumuz.

● Derginizi çok beğeniyorum. Benim ve öteki arkadaşlarımın sizlerden küçük bir dileği var. Dergimizde para tarihi ve koleksiyonculuğuyla ilgili bilgiler verirseniz çok sevineceğiz. Şimdiden teşekkür ederim.

FİGEN BÜYÜKÇAM (İzmir)

● "Uzay Çocukları"nın yaratıcısı Mıstık ağabeyin yeni çizgi - romanı, "Bizim Ali"yi çok seviyorum. Bu çizgi - romanı yazılı olarak yayımlayamaz mısınız? Ayrıca bulmacalar biraz küçük ve çok olsun. Kocaman resimler sayfayı küçültüyor. Bu önerilerimi yerine getirirseniz çok sevineceğim.

DENİZ AYGÜN (İstanbul)

UZAY ÇOCUKLARI KORKU GEZEGENİ

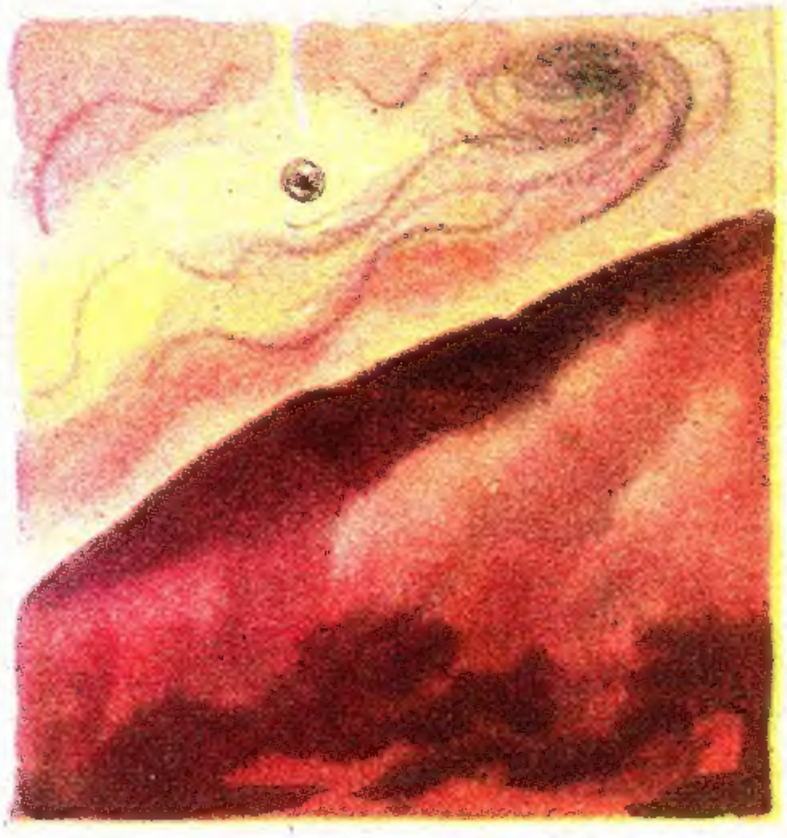

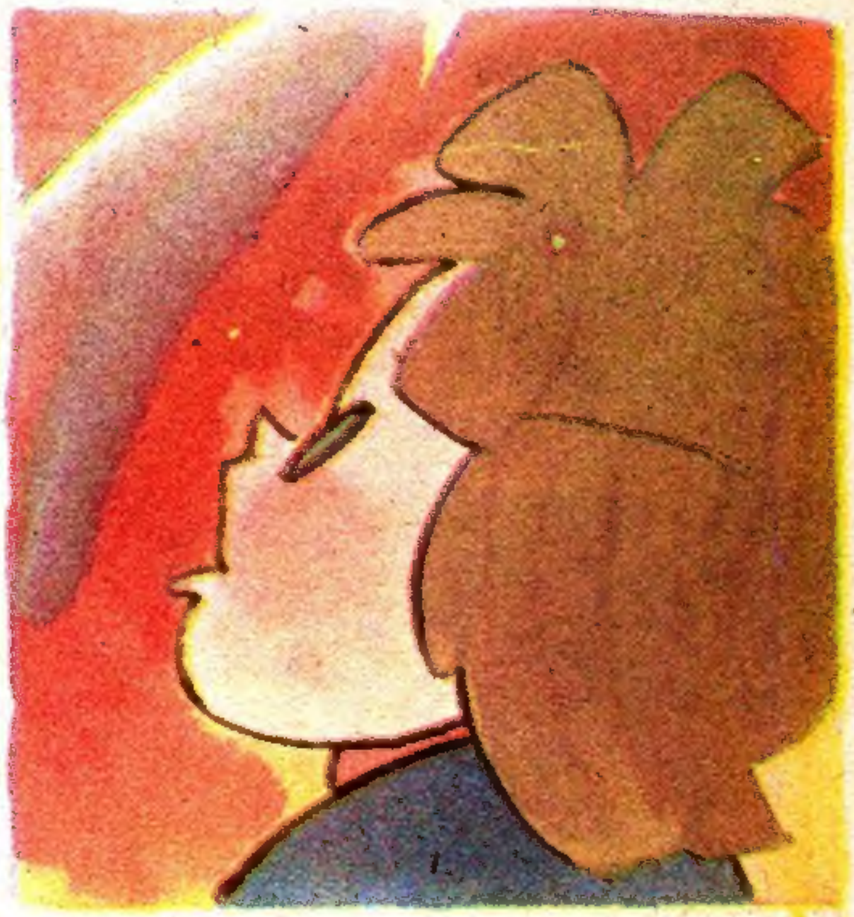

ÇABUK HAVALANALIM. YUKARIDAKİ CASUSU VURACAĞIZ..

ONU VURACAĞIZ AMA SENİN CASUS OLMADIĞINI NE BİLEYİM!

AMANIN ŞİMDİ DE UÇAKLAR SALDIRIYOR

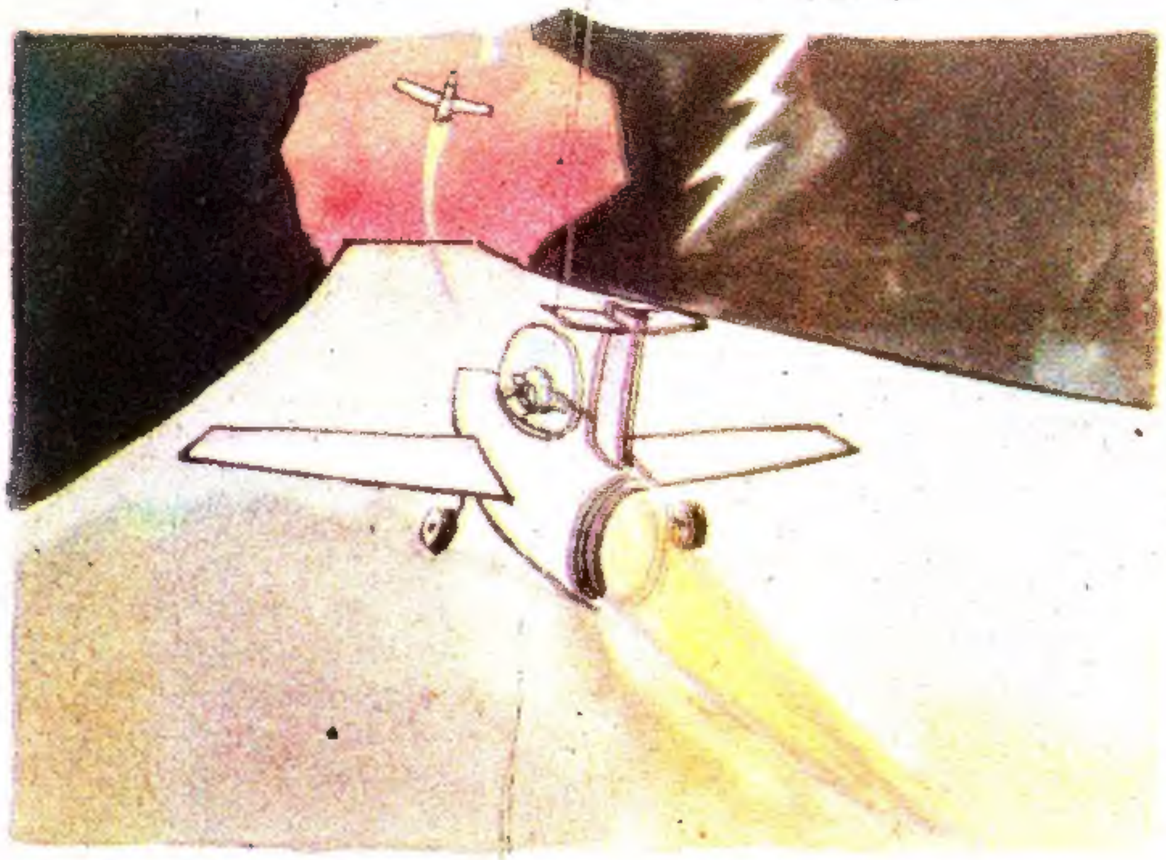

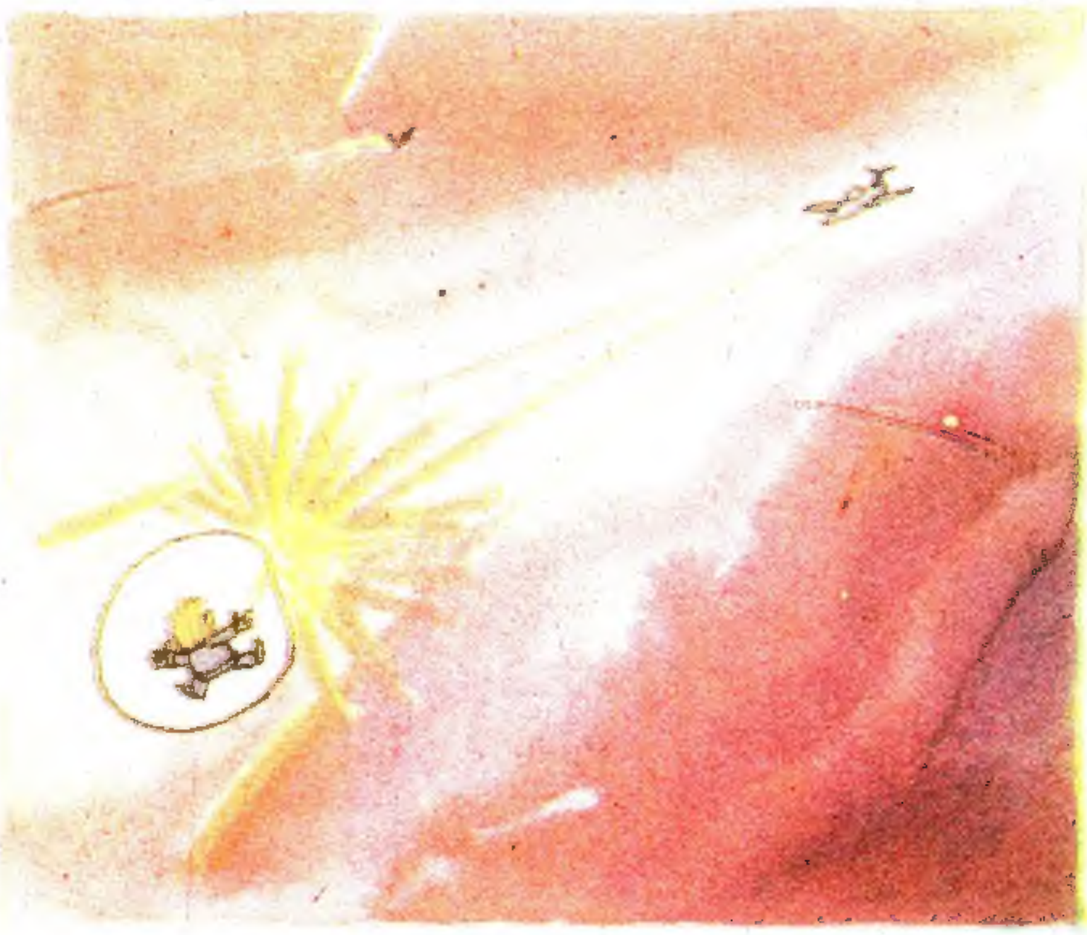

VURDUM BALONU VURDUM AMA DÜŞMEDİ!

PİS CASUS BİLEREK DÜŞÜRMEDİN. BEN SENİ İNDİREYİM DE GÖR..

NE GARİP İNSANLAR BUNLAR.. BİRBİRLERİYLE VURUŞMAYA BAŞLADILAR!

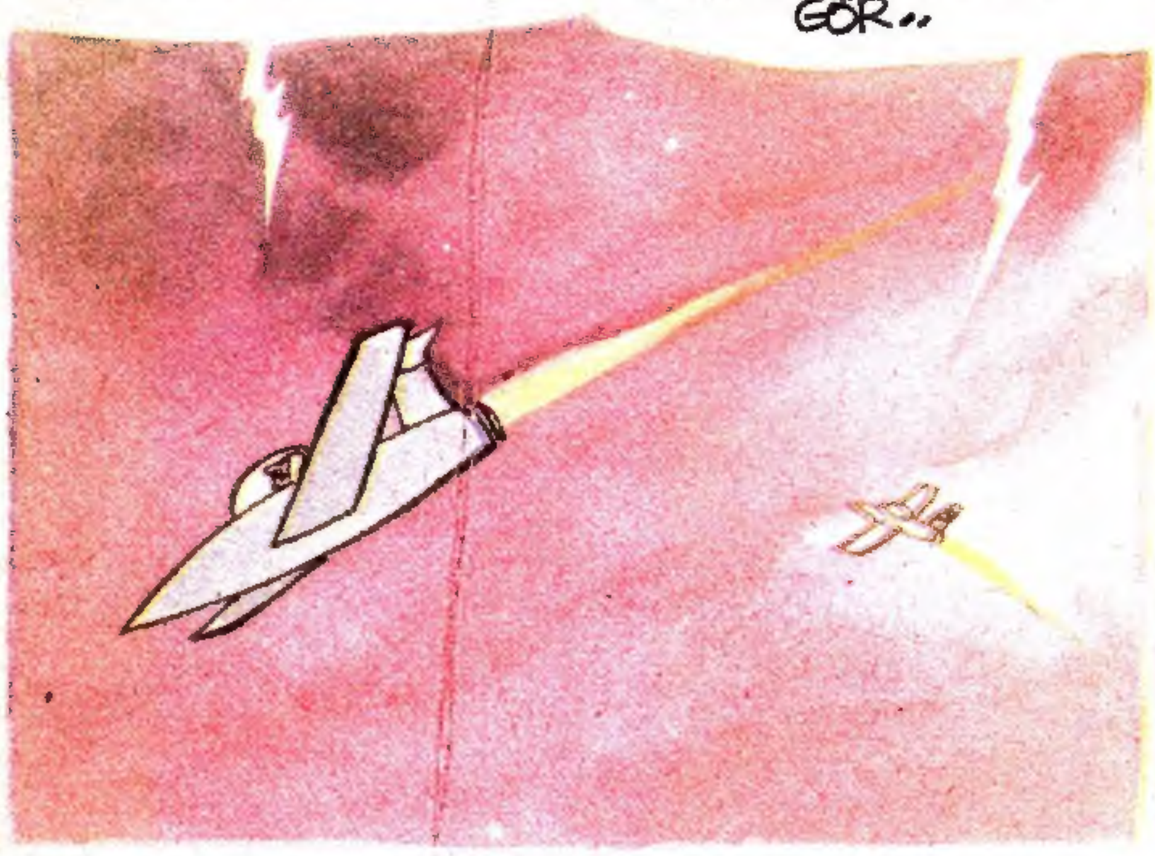

PİS CASUS VURDUM SENİ!

ASIL CASUS SENSİN BEN DE SENİ VURDUM..

UÇAKLAR BİRBİRİNİ VURDU. İKİSİ DE DÜŞTÜ İKİSİ DE CASUS!...

BU İŞTE SENİN PARMAĞIN OLMALI. ZATEN CASUS OLDUĞUNU TAHMİN ETMİŞTİM..

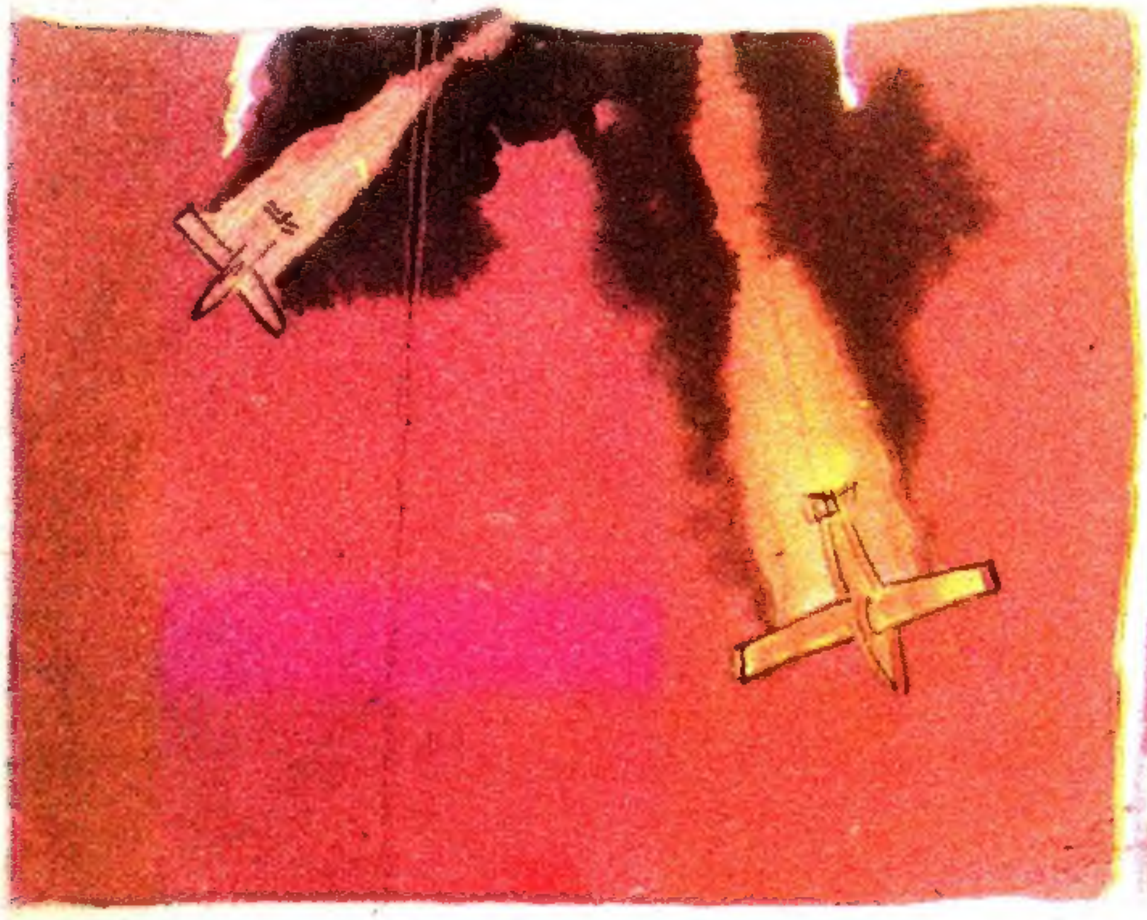

ASIL SEN ÖYLEY-MIŞSIN..

BEN HA? BEN CA... AH!..

ÖF NE BERBAT YERLER. HER YAN ATEŞ VE DUMAN İÇİNDE...

BU GEZEGENDE BİRAZ YEŞİLLİK BİRKAÇ BİTKİ YOK MU ACABA?..

OLMAZ OLUR MU ÖYLE İKİ YER VAR BU GEZEGENDE, UYGAR BİRİSİNE YAKLAŞIYOR...

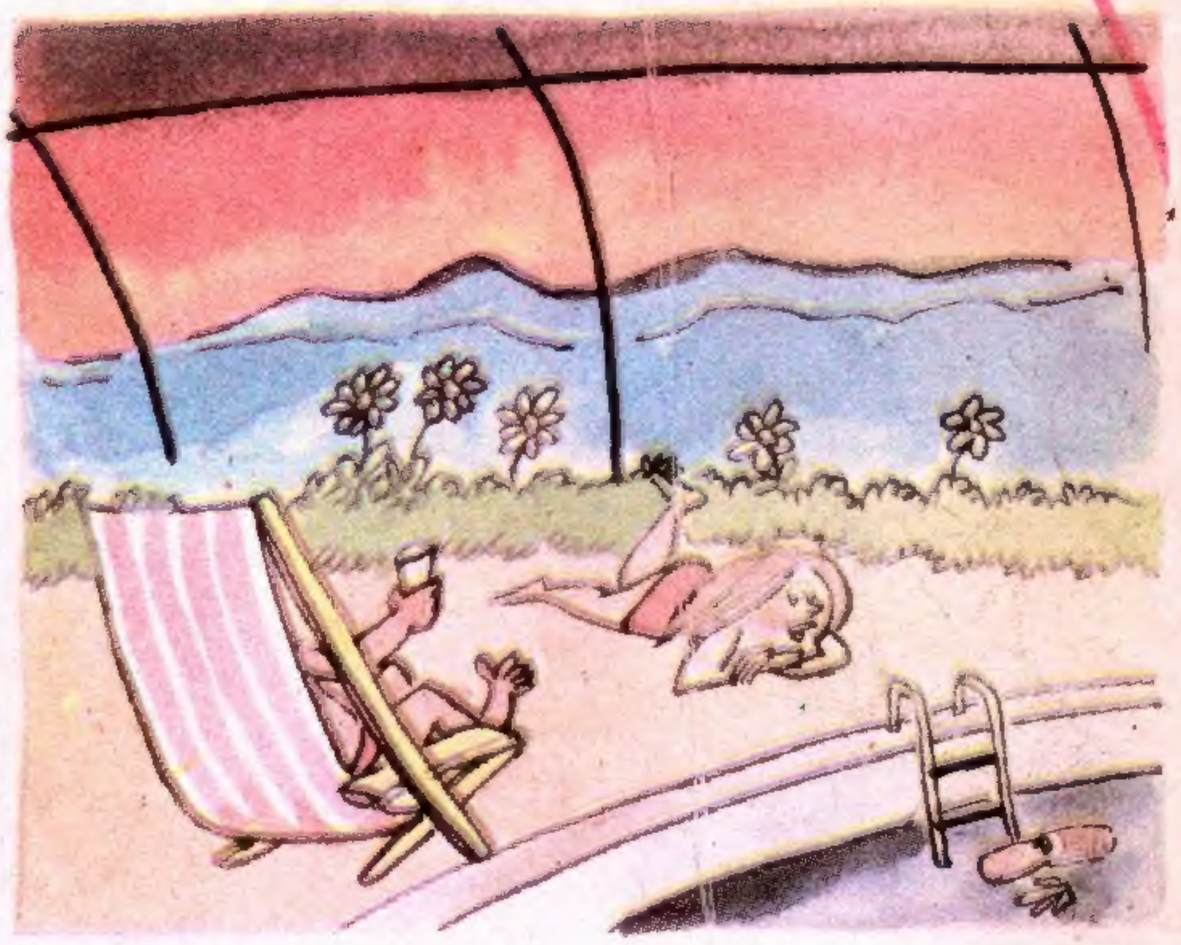

OH! NE GARİP BİR YER.. HIZLA ORAYA SÜRÜKLENİYORUM!..

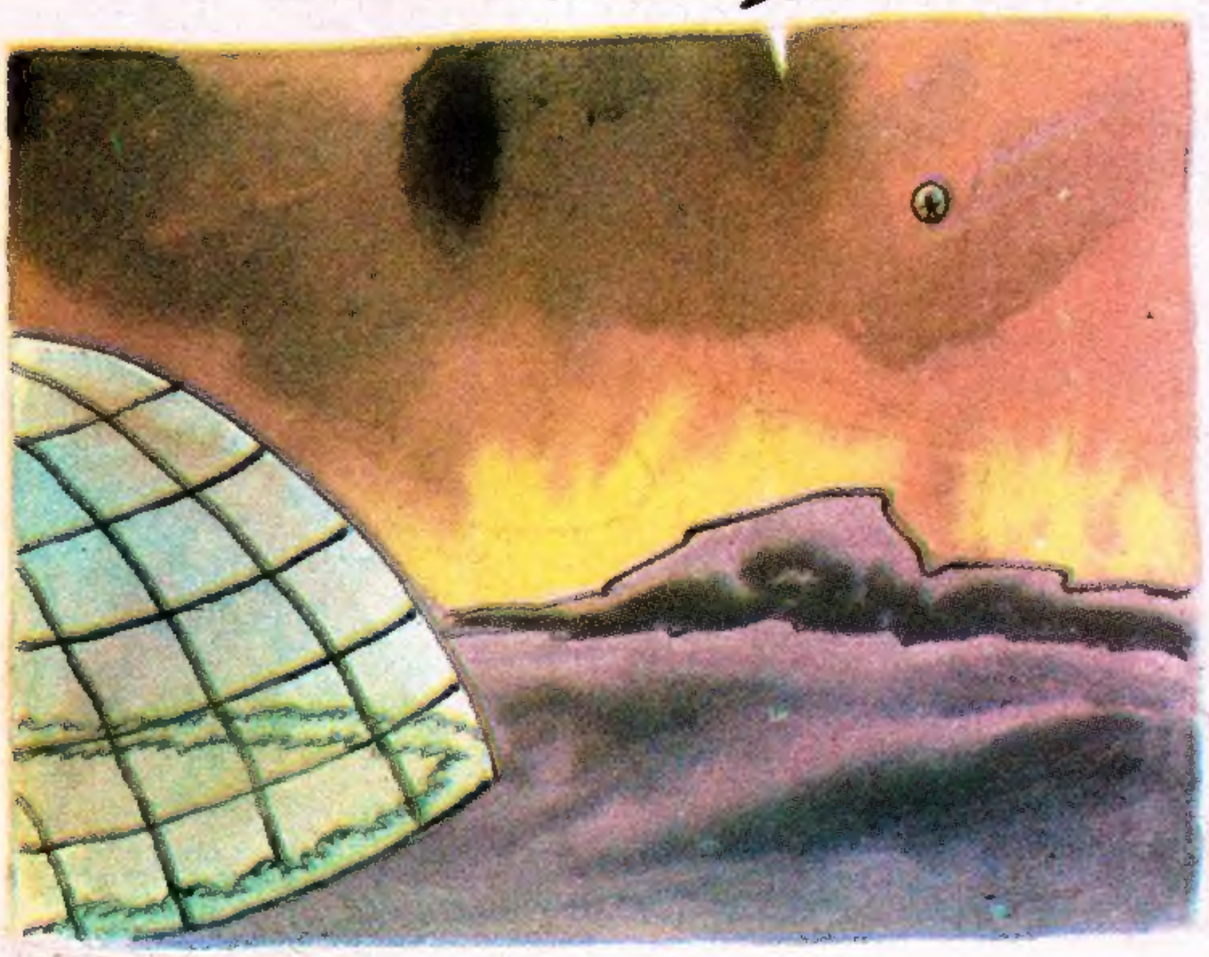

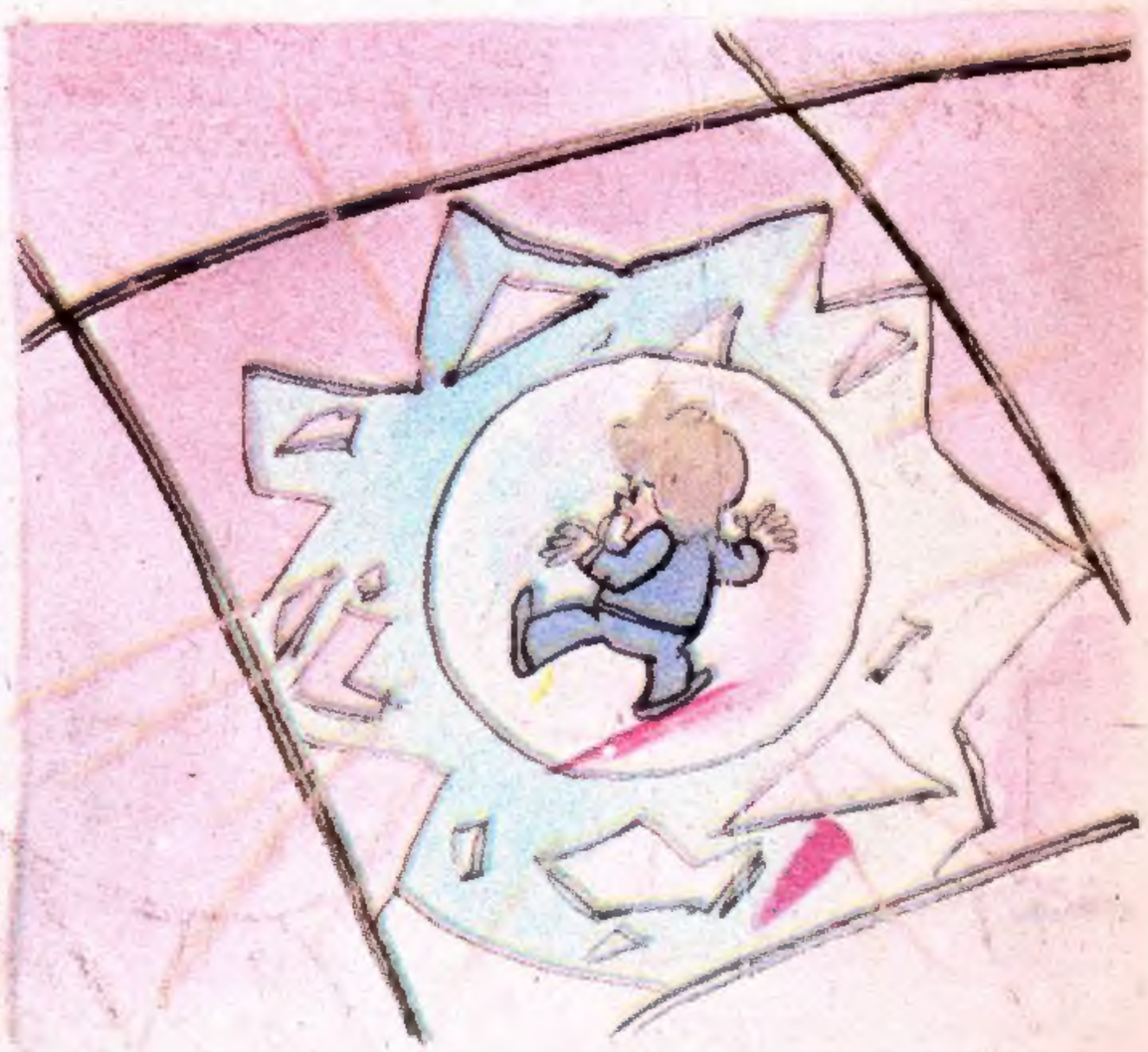

HEY NE OLUYOR ?... BİR BALON İÇİNDE DE BİR ÇOCUK ..

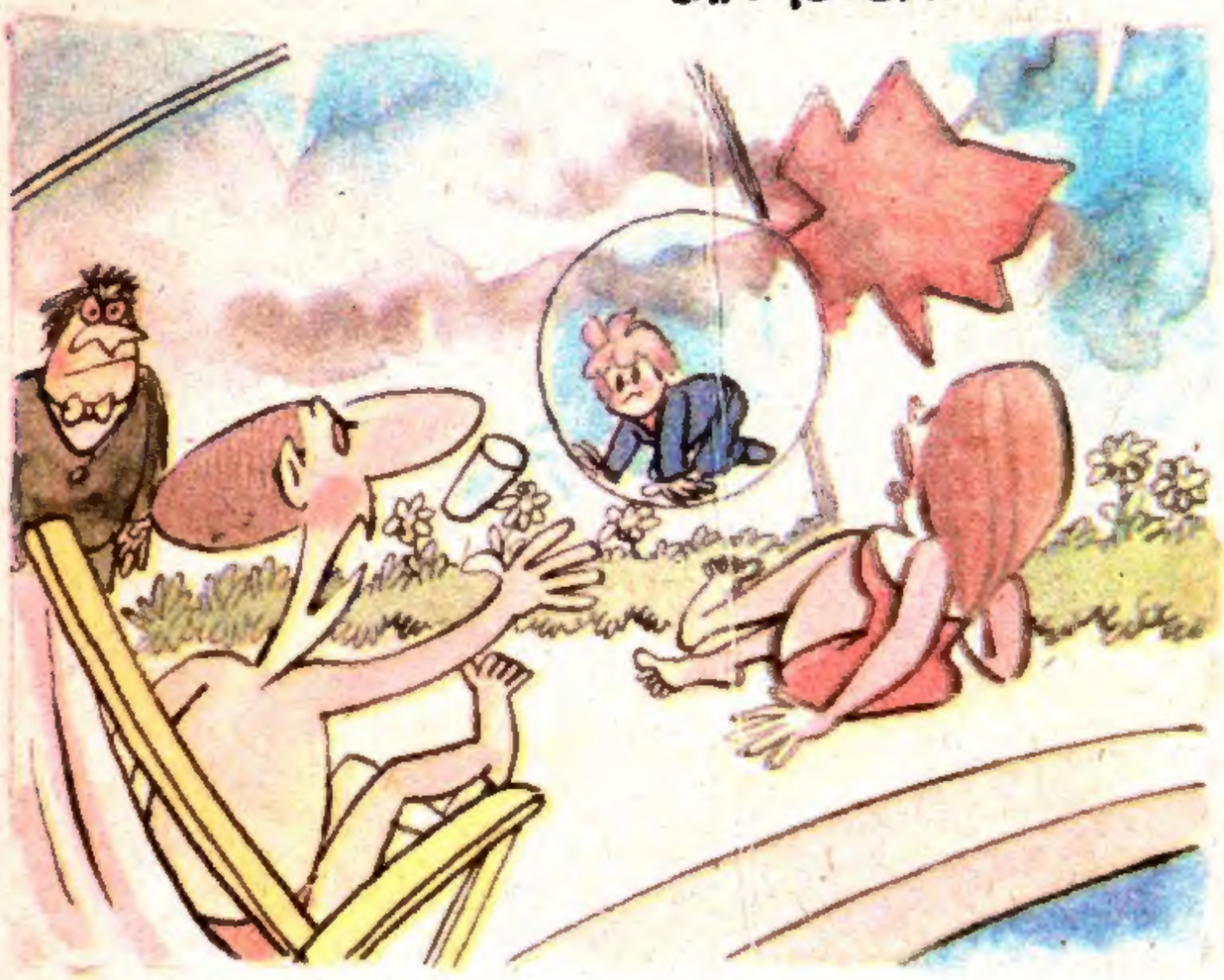

PARA BABASI !

SENİ TANIYORUM .. UZAY ÇOCUĞU ..

ÇABUK ÇABUK ONARIN ŞURAYI İÇERİYE DUMAN GİRİYOR .. DUMAN SAĞLIĞA ZARARLIDIR.

BABA !.. BALON İSTERİM

NASIL İŞ ANLAMADIM . BU ADAM HER YERDEN KOLAYCA KURTULUYOR ..

ÇIK BAKALIM ORADAN !

BALON ÇOK SAĞLAM ! PATLATIP ÇIKAMIYORUM . YARDIM EDERSENİZ SEVİNİRİM ..

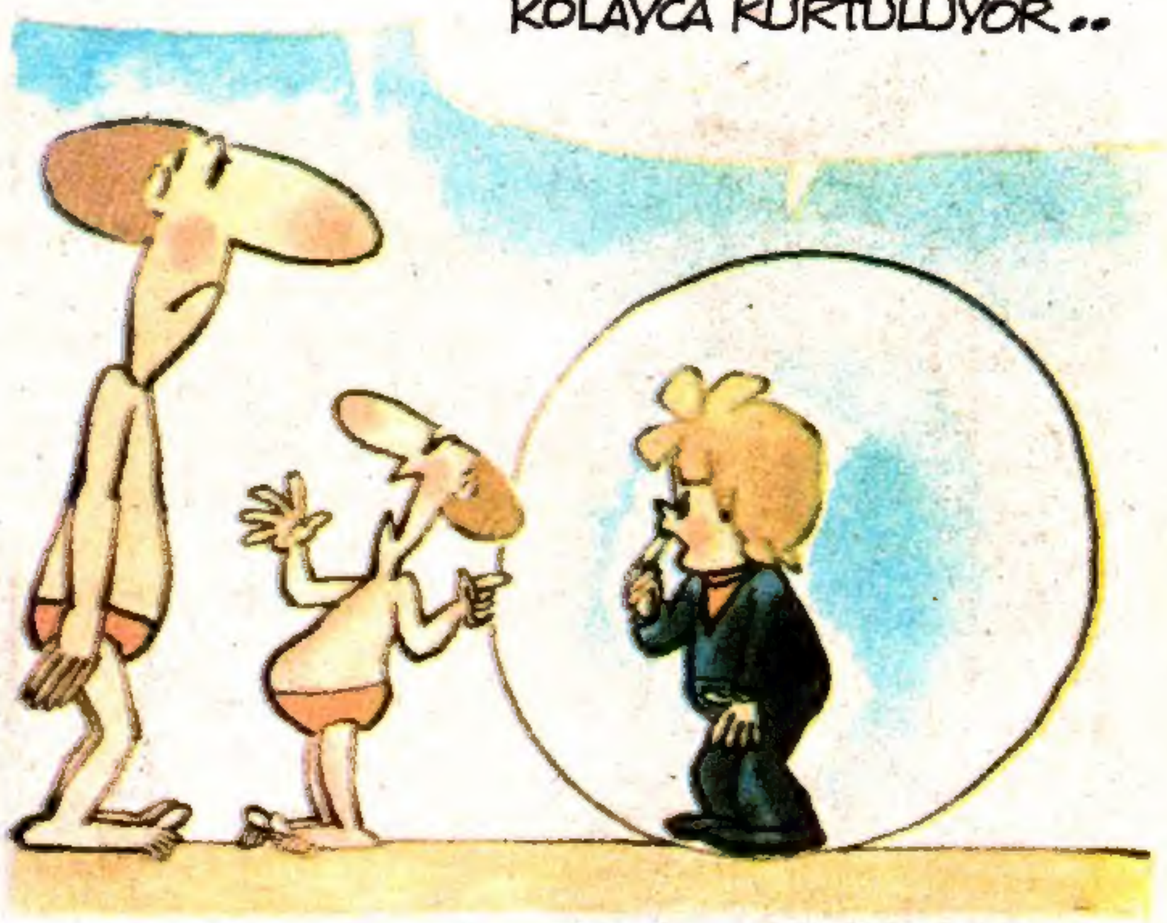

PATLATAYIM DA RAHATÇA ÇIK !

PATLATMA BABAAA ! BALONUMU PATLATMAA !

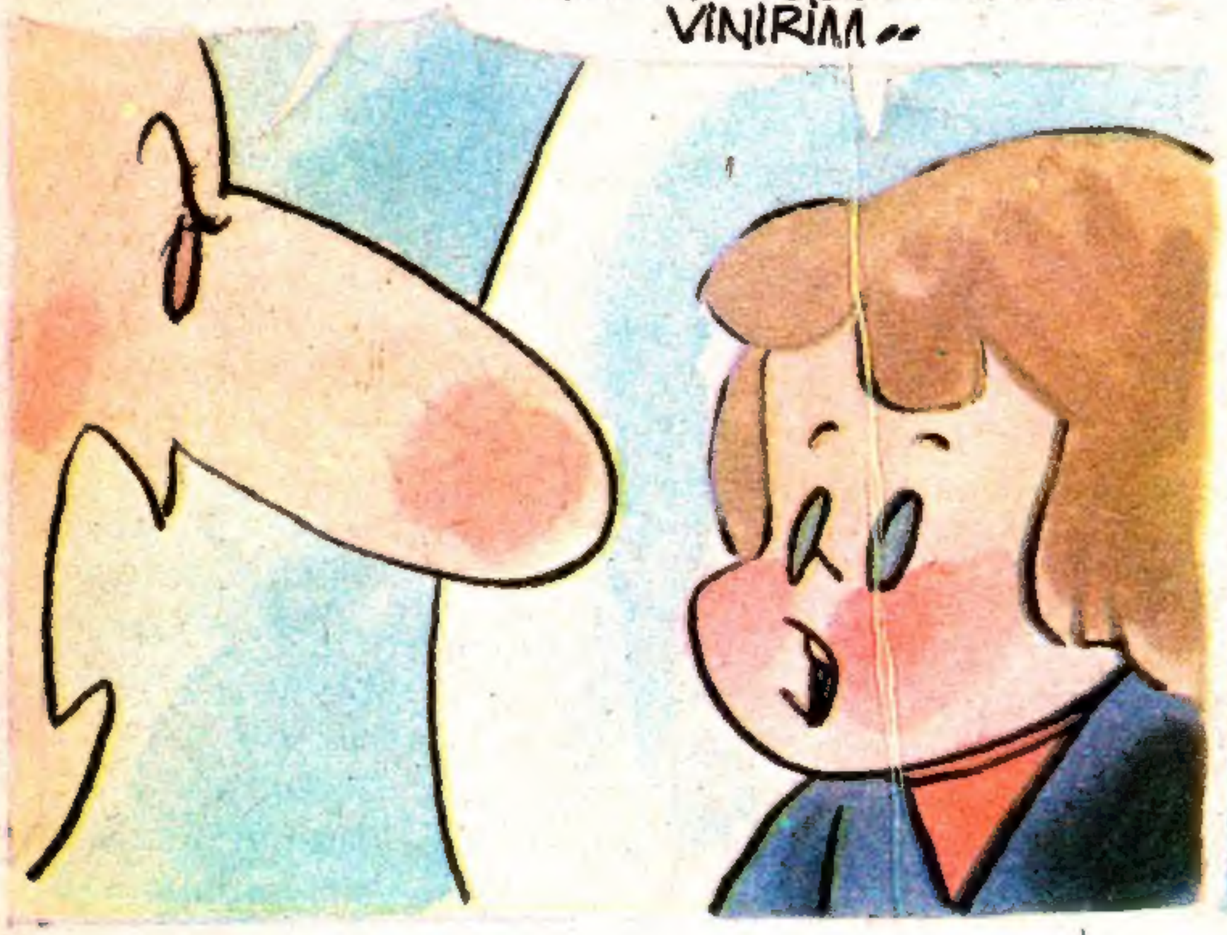

DEVAM EDECEK

ÖYKÜ

İBRAHİM ÖRS

CEZA

OYILLARDA portakal evlere filelerle değil de, küfelerle taşınırdı. Çünkü çok ucuzdu. Sıradan portakalın tanesi bir-bir buçuk kuruştu. Hele tanesine yüz para, bilemediniz üç kuruş ödediniz mi, en güzelini, en irisini, en alımlısını alabilirdiniz, kıyıya çekili portakal motorlarından.

Ve hamalın küfesini doldururdunuz, yüzlerce portakalla, en çok beş lira ödeyerek. Hamallar bildikti, güvenilir kişilerdi. Sizi tanırlar, evinizi bilirlerdi. Birlikte gitmenize gerek yoktu. Eline 25 kuruş verdiniz mi, bir küfe portakalı evinizde bilirdiniz. Eksiksiz.

Portakal mevsimi, haftada en az iki kez, yalnızca portakal yüklü bir hamal bizim de kapımızı çalardı. Kapı tokmağının vuruluşundan mı ne, gelenin, bize en çok sevdiğim meyveyi getiren hamallardan biri olduğu içime doğardı. Annemden ve kardeşlerimden atik davranıp koşardım kapıya, açardım. Bir sevinir bir sevinirdim ki anlatamam. Ellerimi çırpar:

— Portakal!.. Portakal!.. diye zıplardım olduğum yerde.

Bu sevinç gösterisine kardeşlerim de katılırdı. Hamalın çevresini alır, tepeleme doldurulmuş küfesinden birkaç tane portakal alabilmek için zıplar dururduk. Onca yükün altından bir an önce kurtulmak isteyen, kan ter içinde kalmış adamın oflayıp puflamalarına aldırış etmezdik. Çocuktuk ne de olsa, usumuz ermezdi.

Bu sırada annem yetişir, bizleri bir iyice paylar, sonra da hamala yol gösterirdi. Zaten hamal, boşaltacağı yeri bilirdi ya. Burası eski, kâgir evimizin ikinci katındaki sofaya bakan odalardan en küçüğüydü. "Küçük oda" derdik. Kiler olarak kullanılırdı, daha çok. Hamal, oturup dinlenmeye bile gerek duymadan, paçuklarını çıkarıp tahta merdivenleri tırmanır ve küfesini küçük odanın bir köşesine boca ederdi. Sonra da annemin bahşiş olarak verdiği birkaç portakalı alır, teşekkür ederek giderdi.

DEDİM ya portakalı çok severdim. Annemin, yemeklerde sofraya koyduğu ya da yemek aralarında elimize tutuşturduğu portakallarla doymazdım, yetinmezdim. Sınıfta olsun, oyunda olsun usum hep küçük odayı dolduran portakallardaydı. O iri, o alımlı, o tatlı portakallarda. Beni hiçbir yiyecek ilgilendirmezdi portakallar kadar. Hatta yemeklerden en sevdiğim kuruköfte bile. Annem:

— Fazlası zararlıdır, diyerek sonu gelmez isteklerime karşı koyar; ağlamam, tepinmem bir yarar sağlamazdı.

Sonunda bir yol buldum, içimdeki şeytanın dürtüsüyle. Bir gün, annem mutfakta yemek pişirirken, sessizce ve de gizlice daldım küçük odaya. Yanıma da, babamın eski gazetelerinden birkaç tane almıştım. Onları yere yaydım. Ve odanın hemen hemen yarısını kaplayan portakal yığınının önünde bağdaş kurup başladım yemeye. Tırnaklarımı bıçak gibi kullanarak soyduğum portakalların kabuklarını, gazete kağıtlarına, içlerini de iri dilimlerle ağzıma atıyordum. On beş kadar portakalı kısa süre içinde bitirmiştim. Doymuştum da portakaldan, hani. Oh!.. Şimdi rahattım, zevklerin doruğundaydım.

Kabuk ve çekirdekle dolu gazete kâğıdını güzelce katladım; odanın, dar bir sokağa bakan küçük penceresinden aşağı atıverdim. Annem hiçbir şey anlayamayacaktı. Yediğim portakallar, onca portakal arasında hiçbir şeydi çünkü. Devede kulak değil de tüy gibi bir şey. Hiçbir iz bırakmadan kapıyı usulca çekip odadan ayrıldım.

BU, birkaç kez böyle sürüp gitti. Ne var ki, annem bir şeyler sezinlemiş olmalıydı. Ne bana, ne de kardeşlerime bir şey demedi, demedi ama küçük odanın kapısını kilitleme ve anahtarını da saklama gereğini duydu. İşte bu olmamalıydı. Üstelik alışmıştım da, her gün yemekte, yemek aralarında annemin verdikleri dışında fazladan gizlice on-onbeş portakal daha yemeye. Ne olacaktı şimdi? Neyse ki, Tanrı yardım etti de, bir rastlantı sonucu, annemin anahtarı sakladığı yeri buldum. Burası, bahçeye açılan kapının önündeki paspasın altıydı.

Çevreme bakınarak anahtarı oradan aldım. Annem yine mutfaktaydı. Kardeşlerimse bahçede oyuna dalmışlardı. Sessizce tahta merdivenleri çıktım, sofayı geçtim, anahtarı deliğine soktum, çevirdim. Kapı açılmıştı ve ben odanın bir köşesini kaplayan altın renkli portakallarla karşı karşıyaydım. Kuruköfteden de çok sevip özlediğim...

Her zamanki gibi babamın eski gazetelerinden birkaçını almıştım yanıma. Kapıyı içeriden kilitledikten sonra yemeye başladım. Uzun süre peşinden koştuğu avını eline geçirdikten sonra, ona anlatımı güç bir istekle saldıran aç kurtlar gibiydim. Durmadan yiyordum. Doymak nedir bilmiyordum . Nasılsa annem anlamayacaktı, anlasa da benim "marifet"im olduğunu bilmeyecekti. Fırsat bu fırsattı.

O denli çok yedim ki, artık yere serdiğim gazete kâğıdı, kabukları ve çekirdekleri almaz oldu. Midem de, yutarcasına yediğim kocaman kocaman dilimleri.

İyi bilmiyorum ama, belki de elliyi bulmuştu yediğim portakalların sayısı. İri iri, sulu sulu portakalların.

Artık burasını bir an önce terk etmeliydim. Anneme ya da kardeşlerime yakalanmadan. Ayağa kalkayım, dedim. Olmadı, dizlerim vücudumu taşımıyordu sanki. Üstelik karnım ağrıyor, başım da dönüyordu. Uyumak istiyordum. Onca güç harcamama karşın, gözkapaklarımın kapanmasını önleyemiyordum.

YAZAR

1928'de Trabzon'da doğdu. Lise öğreniminden sonra Gazetecilik Enstitüsünde okudu. 1942'de Yeniyol (Trabzon)'da başladığı gazetecilik yaşamını Son Saat ve Milliyet gazetelerinde sürdürdü. Haber ve fıkra dallarında ödüller aldı. 1970'ten sonra daha çok çocuk edebiyatına yöneldi. Yapıtları: Muhtarın Yeğenleri, Onur Çocuğu, Almanya Öyküsü, Mücahitin Oğlu, Cambazlar Kralı, Balıklıkoy.

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

GÜÇLÜKLE kalkabildim, portakal kabuklarını koyduğum gazete kağıdını dürüp büktüm, pencereden dışarı attım. Pencere alçaktı. Ne olduysa oldu, başım mı ağır geldi ne, ben de kabuklarla birlikte sokağa düştüm, beyin üstü. Canım yandı. Hayret, bu ne denli çok portakal kabuğuydu. Neredeyse sokağı dolduracak, geçit vermeyecekti. Meğer ben, böylesine çok portakal yemişmişim de farkında değildim. Gömülü olduğum kabuklar arasında yitiyor, çıkmak kurtulmak için çaba harcıyordum. Başaramıyordum da. Ne de olsa, düşmenin etkisi altındaydım; devinim gücümü yitirmiştim.

Tek atlı bir araba yaklaşıyordu. Çöp arabasıydı bu. Çöpçü, portakal kabuğu yığını önünde durdu, homurdandı. Belli ki kızmıştı. Eline küreği alıp kabukları arabaya aktarmaya başladı. Bir ara küreğine ben geldim. "Çöpçü amca, ne yapıyorsun?. Benim ben!.." diye bağırmak istediğimi, fakat sesimi duyuramadığımı anımsıyorum.

Bir süre sonra denizde, çöpler arasındaydım. Yüzme bilmiyordum. Ölümle karşı karşıyaydım. Batıp çıkıyordum. Denizin kirli yüzeyine her çıkışımda:

— İmdat!.. diye bağırıyordum.

Sonra yine batıyor, debeleniyordum. Kıyıdan haykırışımı duyanlar, soğuğa karşın soyunup denize atladılar, beni kurtardılar. Çok su yutmuştum. Neredeyse boğulacaktım. Islak giysilerimin içinde tir tir titriyordum.

Beni kurtaranlar, kim olduğumu sordular. Güçlükle söyleyebildim. Ağlıyordum. Hep ağlıyordum.

UYANIYOR... Ayılıyor... sesleri arasında gözlerimi açtım.

Yataktaydım. Karşımda üç çift göz vardı. Biri annem, öteki babam, üçüncüsü de aile doktorumuz Cahit doktor. Tanıdım onları. Ne var ki, o sıra düş gördüğümün farkında bile değildim. Bir şeyler mırıldandım. Herhalde düşte başımdan geçenleri anlatmış olacağım.

Cahit doktor, anneme ve babama dönerek:

— Hadi geçmiş olsun, dedi, bir şeyi yok. Portakalların yaptığı gazın etkisi yalnızca.

Sonra ekledi gözlerine, alçak sesle:

— Sakın bir ceza vermeye kalkışmayın çocuğa.

— Ne cezası, diye atıldı babam. O hak ettiği cezayı düşünde görmüş zaten.

Babam ne denli haklıydı, bilemezsiniz.

MODERN MATEMATİK ÖĞRENİYORUZ

ZEYNEP'in annesiyle benim annem çok iyi arkadaştır. Ara, sıra babası da gelir bize. İşte o zaman biz çok güleriz Zeynep'le. Babamla Selim amcanın konuşmalarını duysanız siz de dayanamayıp gülersiniz.

Zeynep biraz fazla konuşur ama akıllı kızdır. Hava kötü. Gece gibi. Lambalar yanıyor. Henüz aydınlanmadı ortalık. Sulu kar yağıyor. Ben şöyle lapa, lapa yağsın istiyorum. Her yanımızı kapatsın. Okulu da tatil ederler. Ne biçim oynarız. Babam, "Fakir, fukara n'apar oğlum?" diyor. "Gaz bulunmaz. Un bulunmaz sonra "Fikir'i anlıyorum da, fukara ne demek? Soracağım. Babam bu gaz sorununa taktı.

Zeynep gene anlatmaya başladı. Akşam bir şiir ezberlemiş. Geç yatmış o yüzden. Salih sinirli yürüyor önümüzden. Bir şeyi kafasına takınca öyledir o. Durmadan ayakkabısının burnunu yere vurur. Murat çantasından bir gofret çıkardı. Salih'le paylaştılar. Zeynep kolumu dürttü: "Evde yemiyor mu bu çocuk?" dedi. Güldük.

Karakolun sokağından dördüncü sınıftaki Giray ile Teoman çıktılar. Bize selam bile vermezler. İyi ki dörde geçmişler. Seneye biz de gideceğiz. Ne var? Bakarsın onlar sınıfta kalır. Yetişiriz. Eeee o zaman görürler. Salih, "Bi kavga çıksa biz onları yeneriz" diyor. Benim gözüm yemiyor. Giray'ı belki ama Teoman'ı dövmek güç. Geçen gün oyunumuzu bozdular. Okulun bahçesinde top oynuyorduk. Gelip kovdular bizi. Sonra da kendileri oynadılar. Hem bizim kimseye bir zararımız yoktu. Bir köşede paslaşıyorduk. Onlar çift kale kurdular. Teoman kendini Kempes sanıyor. Doğru, dürüst topa bile vuramıyor oysa.

Caddeye doğru önümüze geçtiler. Salih'e gösterdim. "Bırak" dedi. "onlar görecek. Bi gün bi yumruk yiyecek gözünün üstüne. Öyle bi bozacağım ki onları. Hem de beşinci sınıfların önünde" Ayağını gene taşa vurdu.

Zeynep gece ezberlediği şiiri mırıldanıyor. Benim de unutmamam gereken bir şey var. Modern matematik okumaya başladık bu yıl. Güç anlıyorum. Şimdi diyor ki, "Babamın yaşı benim yaşımın dört katından 3 fazla. Babamla benim yaşımın toplamı 48 olduğuna göre benim ve babamın yaşı kaç?"

Nasıl buluyorduk onu? 48'i dörde mi bölüyorduk? Caddeye çıktık. İşte simitçi karşımda. Aklımda ne problem kaldı ne okul. Koşup bi tane aldım.

TELE YUNUS

ÜLKÜ TAMER

«TAŞ DEVRİ»NDE KAYAVİZYON

ŞARKI söylemeyi hiç beceremem. Sesim kötü mü kötü... Kargalar bile benim yanımda bülbül sayılır. Yine de kendimi tutamam, zaman zaman şarkılar mırıldanırım. Yalnız başımayken tabii... Yoksa kalabalık içinde bir şarkı söylesem, herkes kaçıp saklanacak bir delik arar.

Ama geçenlerde ne oldu, biliyor musunuz? Yüzlerce kişi önünde şarkı söyledim.

Bakın, bu işi nasıl yaptım:

Televizyonda "Eurovision Şarkı Yarışması"nın finallerini izliyordum. On dört şarkı finale kalmış. "Eh," dedim, "173 parçayı eleye eleye on dörde indirmişler. Herhalde hepsi birbirinden güzeldir..."

Ne yalan söyleyeyim, hayal kırıklığına uğradım. Biri çıktı, "Ben mi yanlış anladım seni / Sen mi yoksa kandırdın beni," dedi; biri çıktı, "Ayrılmak olmasa / Kalpler kırılmasa," dedi... Bütün şarkıcılar buna benzer şeyler söyledi. Hani içlerinden biri, "Daha dün annemizin kollarında yaşarken / Çiçekli bahçemizin yollarında koşarken" şarkısını söyleseydi hiç şaşmayacaktım.

Bunları düşünürken kulağıma bir ses geldi:

"Çabuk ol, Fred! Geç kalıyoruz!"

Ben bu sesi bir yerden tanıyorum.

Tabii!.. Wilma'nın sesi bu! Televizyonda bir çizgi-film dizisi gösterilmişti hani: "Mağara Devri"... İşte o dizinin kahramanlarından Wilma'nın sesi...

Baktım: Sahiden Wilma. Giyinmiş, süslenmiş, yan odaya bağırıyor:

"Hadi, Freeeed! Yarışmayı kaçıracağız!"

Bize okulda "Taş Devri" diye bir dönemi anlattılar. O döneme kimse "Mağara Devri" demedi... Nedense TRT'ci büyüklerimiz Fred'le Wilma'nın dizisini "Mağara Devri" diye gösterdiler bize. İzin verirseniz, ben "Taş Devri" diyeyim. Yoksa öğretmenim çok kızar. "Ben sana böyle mi öğrettim? O döneme Taş Devri denir!" diye bağırır, kulağımı çeker.

İşte ben "Eurovision Şarkı Yarışması"nı izlerken kendimi birdenbire o "Taş Devri" dizisinde buluverdim.

"Nerede kaldın, Fred?"

Wilma boyuna bağırıyordu.

Yan odadan Fred çıktı. O da süslenmişti. Boynuna da kravat diye bir aslan kuyruğu takmıştı.

Beni görünce, "Ooo, Tele Yunus," dedi... "Bu ne güzel sürpriz!"

Wilma arkasına döndü; o da gördü beni.

"Çabuk ol, Tele Yunus! Geç kalıyoruz!" diye bağırdı.

Bu dizilerde ben herkesi nasıl tanıyorsam, herkes de beni öyle tanıyor canım...

"Hadiii!.. Yarışmayı kaçıracağız!"

"Ne yarışması?" dedim.

"Ne yarışması olacak, Kayavizyon Şarkı Yarışması..."

Pek bir şey anlamamıştım; yine de, "Ben hazırım, Wilma," dedim.

"Çıkalım öyleyse."

Daha biz kapıdan dışarı adımımızı atar atmaz, Fred, "Barney!" diye bağırdı.

Sanki Fred bağırmamıştı da deprem olmuştu. Çizgi-filmlerde gördüğüm gibi, yer gök sarsıldı. Evler, ağaçlar, dağlar titredi, gitti gitti geldi. Ne biçim bir bağırıştı bu!

"Barney! Bizi bekletmeye utanmıyor musun? Çabuk ol!"

Arkamızda incecik bir ses duyduk:

"Ben hazırım, Fred..."

Barney'di bu.

"Ben çoktan hazırım. Deminden beri kapınızda bekliyorum. Bakın, Betty de hazır. Geliyor."

Barney'le Betty'yi de tanıyordum. Fred'lerin komşularıydı. Fred ne kadar iri-yarıysa, Barney de o kadar ufak-tefekti. Sanki Taş Devri'nin mağara adamı değil de, yirminci yüzyıl sirklerinden birinin cücesiydi.

Söylememe gerek yok, onlar da beni tanıdılar hemen. Fred'in arabasına atlayıp yola koyulduk.

Şu Kayavizyon Şarkı Yarışması'nı merak ediyordum. Neyin nesiydi acaba? Arabada Wilma hep bir şeylere bağırdığı, Fred'le Barney de durmadan kavga ettikleri için, sadece Betty'yle konuşabildim. Yarışmanın ne olduğunu ondan öğrendim.

Kayavizyon Şarkı Yarışması yılda bir kere yapılıyormuş. Taş Devri şarkıcılarından kendine güvenen, halkın önüne çıkıp şarkısını söylüyormuş. Elemeler yokmuş. Katılsa katılsa on şarkıcı katılırmış zaten."

"Niye bu kadar az şarkıcı katılıyor?" diye sordum.

Betty, "Korkuyorlar da ondan," dedi.

"Neden korkuyorlar?"

"Söyledikleri şarkılar beğenilmez de dayak yerler diye..."

"Ne dayağı?"

"Kayavizyon Şarkı Yarışması'nın yönetmeliğinde var bu... Bir kişi birinci seçilir. Ötekiler de dayak yer. Seyirciler, şarkısını sevmedikleri kişiye dayak atarlar."

"Bizde de böyle olsaydı, kimbilir günde kaç kişi dayak yerdi," diye düşündüm.

Sonra Betty'ye, "Ama ilkel bir şey değil mi bu? Birine dayak atmak ilkelliktir," dedim.

"Ne yapalım, Taş Devri bu," dedi. "Tabii sizin yaşadığınız çağda böyle şeyler olmuyordur. Dayak atmak nedir, bilmezsiniz... Siz yirminci yüzyıl insanlarısınız, uygar kişilersiniz..."

Sustum. Bir şey söylemedim. Öyle ya, doğrusunu söylersem Betty bizi ayıplayacak.

BİRAZ sonra yarışmanın yapılacağı yere geldik. Bir açık hava salonuydu bu. Tıklım tıklım dolmuştu. Güçlükle beş yer bulabildik de oturduk. Daha doğrusu, dört yer vardı. O dört yerin yanında oturan adamı Fred zorla kaldırdı, sopayla kovdu, kendine de yer açtı.

Sahne kocamandı. Bir yanına taş bir piyano konulmuştu. Piyanonun üstünde taş bir tokmak, arkasında da

boy sırasına göre dizilmiş yedi maymun vardı.

"Bu maymunlar ne işe yarıyor?" diye sordum.

Betty, "Onlar nota," dedi. "Birazdan görürsün."

Derken sahneye bir adam çıktı. Sunucuymuş. Taş mikrofonu kavrayarak, "Susun beee!" diye bağırdı.

Herkes adamı alkışladı. Meğer Taş Devri'nde böyle bağırmak incelik sayılırmış. Sunucu da, "Hoş geldiniz, değerli seyirciler," demek istiyormuş.

Sesler kesilince, sunucu, "Yarışmaya kim katılmak istiyor?" diye kükredi.

Tam önümüzdeki adam, elini kaldırdı. Sunucu sahneye çağırdı onu. O sırada Fred'den de iri bir adam piyanonun başına geçti.

Betty, "Bu, en ünlü piyanistimiz," dedi.

"Peki, şarkıcının söyleyeceği parçayı biliyor mu?"

"Hayır; ama bunun önemi yok. İyi bir piyanist olmak için bileği kuvvetli olmak yeter."

Doğrusunu isterseniz bir şey anlamamıştım. "Bekleyen görür," dedim kendi kendime.

Şarkıcı, başıyla piyaniste işaret verdi. Piyanist, tokmağı kaldırıp üçüncü maymunun kafasına vurdu. Maymun, "İiiiik," diye bir ses çıkardı. Piyanist sonra sırasıyla beşinci, dördüncü, birinci, yine üçüncü maymunun kafalarına vurdu. Kafasına tokmak inen maymun, "İiiiik," diye bağırıyordu.

"Şimdi anladın mı?" dedi Betty. "Bu maymunlar, notalardır. Do re mi fa sol la si... Kafasına tokmak inen maymun bağırır, o notayı çıkarır."

Parçanın giriş müziğinden sonra şarkıcı şarkısını söylemeye başladı:

"Hugur hugur
Yağmur yağar
Gök kudurur..."

Gülmem tuttu. Ne biçim bir şarkıydı bu? Müziği de bir tuhaftı... Şarkı bitince "Yuuuh!" diye bağırdı seyirciler. Sekiz-on kişi sahneye fırlayıp şarkıcıyı sopayla bir güzel dövdüler. Piyanist de arada bir tokmağıyla onun kafasına vurdu.

Sunucu yeniden göründü.

"Şimdi kim gelecek?" diye bağırdı.

Bir başka adam elini kaldırdı.

İri-yarı bir seyirci, "Şarkını beğenmezsek seni de döveriz!" dedi.

Şarkıcı, bunun üzerine, "Ben vazgeçtim, söylemeyeceğim," dedi.

Bunu der demez de seyircilerden dayak yedi.

Betty'nin anlattığına göre, elini bir kere kaldıran artık cayamazmış! Cayarsa dayak yermiş.

Sonra üç şarkıcı daha çıktı sahneye. Hepsinin şarkısı, bizim hafif müzik şarkılarımız gibi, birbirine benziyordu. Yazık... Zavallıların üçü de dayak yedi. Belki bizde olsalar her hafta televizyona çıkarlar, üne kavuşurlardı...

Arkasından, bir kadın elini kaldırdı. Herkes pek alkışladı onu. Ünlü biriymiş. Adı Rafaella Marra'ymış. Şarkı söylerken "show" da yaparmış. Beş kişilik bir de dinozorlar korosu varmış.

Gerçekten de ilgi çekici bir gösteriydi. Kadın dansederek şarkı söylüyor, dinozorlar da arada bir "Tagırk tagırk!" diye bağırıyorlardı. Aklımda kaldığına göre şöyle bir şeydi şarkı:

"Dağda inim var
Fındık kadar
Hırk hırk
Tagırk tagırk..."

Ama seyirciler, Marra'nın ününe pek aldırmadılar. Parçayı sevmemişlerdi. Şarkıcı da, dinozorları da dayak yedi.

Sunucu, "Şimdi yarışmacı kim olacak?" diye kükredi yine.

Yanımda oturan Barney, gülerek bir dirsek attı karnıma:

"Kimde yarışacak yürek kaldı ki!"

Karnıma dokunulunca pek gıdıklanırım. Elimi kaldırıp Barney'e, "Yapma, gıdıklanıyorum," dedim.

İşte o anda olan oldu... Sunucu, "Genç bir yarışmacı elini kaldırıyor," dedi. "Buyrun sahneye..."

Yandım ki tam yandım! "Yanlışlık oldu. Yarışmak istemiyorum," desem dayak yiyeceğim. Sahneye çıkıp şarkı söylesem yine dayak yiyeceğim. Kendi kendime, "Bari şansımı deneyeyim," dedim. Bacaklarım titreyerek sahneye çıktım.

Çıktım ama... Ne söylemeli? Güzel bir şarkı bilmiyorum. Bilsem de bendeki ses bir âlem...

Çaresiz, televizyonda dinlediğim şarkıları karıştırıp, sözlerini birbirine ekleyip şöyle bir şey tutturdum:

"Seninle bir dakikaaaa
Lay lay la laaaa
Bir kadeh senin için
Bir kadeh benim için
Sazlıklardan havalanan
Bir ördek gibi sesin
Lay lay la laaaa
Oh piti piti karamelâ sepeti
Melânkoliiii
Gözünüz aydın gözünüz aydın
Münasip görmeyenler
Gözünüz aydın
Lay lay la laaaa
Eeeel-veeee-daaaa..."

Şarkıyı bitirince de gözlerimi yumdum. Seyircilerin, ellerinde sopalarla sahneye fırladıklarını görmeyeyim diye.

O da nesi? Bir alkış koptu, demeyin gitsin!

Sahneye fırlayıp beni döven de yok!

Alkışlar bitmek bilmiyor...

Sunucu yanıma gelip mikrofonu aldı: "Susun beeee!"

Herkes sustu.

Sunucu, "Yarışmamızın birincisi belli oldu," dedi. "Tele Yunus, oybirliğiyle Kayavizyon Şarkı Yarışması'nı kazandı... Söylediği parça, tam Taş Devri'ne yaraşır bir şarkı..."

İŞTE böyle... Şimdi düşünüyorum da, Taş Devri'ne yaraşır bir parça olarak benimkini seçmelerine sevineyim mi, üzüleyim mi, bilmiyorum...

GELECEĞİN UÇAN İTFAİYECİLERİ

Gökdelenleri birer ölüm tuzağına çeviren korkunç yangınlar, yakında daha kolay yenilecekler... Helikopterlerden uçurulan platformlar, bu yangınlarla başa çıkabilecek...

YÜKSEK binalarda çıkacak yangınlar, itfaiyecilerin korkulu düşüdür. İngiltere, Amerika gibi ülkelerde, gökdelenlerde yangınlara karşı çok sıkı önlemler alınması gerekiyor. Olağanüstü yükseklikteki yapılar, itfaiyeciler ve yangın için kurulan özel timlere bir çok sorunlar çıkarıyor.

Bir gökdelenin, diyelim 20. katında yangın çıktı. Sokaktaki yangın arabaları ne yazık ki bu yükseklikteki ateşle başa çıkamaz. Hortumdan fışkıran su ile ancak 25 metreye kadar erişir. Yangın arabalarının merdivenleri de belli bir yüksekliğe kadar yardımcı olabilir. Bu çeşit bir yangınla ancak içerden savaşım verilebilir.

Ateşin yarattığı en büyük tehlike, sanıldığı gibi alevler değil, duman ve ısıdır. Çok kişi hayatını yanarak değil, dumandan boğularak kaybediyor. Yakın zamanlarda yapılan binalarda, yanmaz (ateş-geçirmez) merdivenler, kat bölümlerini koridorlardan ayıran çift döner kapılar ve dumanın dışarı çıkmasına yardımcı noktalar duman tehlikesini oldukça azaltıyor.

Yine de tüm bu önlemlere karşın, yangının başladığı yerin üst katında oturanlar bazen sıkışıp kalıyorlar. Daha önceden kurtarılamazlarsa, canlarını kurtarmak için yangın yukarı sardıkça onlar da üst katlara kaçıyorlar. Birkaç yıl önce, Brezilya'da Sao Paulo kentindeki bir iş yerinde yangın çıkmıştı. Çalışanların büyük bir bölümü ateşten kurtulmak için dama tırmanmışlardı. Bazıları helikopter yardımıyla kurtulabildi. Ancak, sıcak, duman, alevler helikopterin çalışmasını engelledi, kurtarma işlemi kesildi.

Şimdilerde bir Amerikan uçak şirketi yeni bir araç geliştirdi. Buna, "uçan yangın söndürme arabası" bile denebilir. Amerika'da kısa-

ca SMS (Asılı Hareketli Sistem) diye anılıyor.

Tam teçhizatlı 8 itfaiyeciyi taşıyan ve bir kerede 16 kişiyi kurtarabilecek helikopterle buna asılı duran güçlendirilmiş platform bu aracı oluşturuyorlar.

2 metre eninde, 2.5 metre boyundaki platform 900 kilodan biraz ağır. Büyük bir kafese benziyor. Bir yanında, iskele tahtasına benzeyen kısa çıkıntısı var ve bu tahta pencere kenarlarına indirilebiliyor. Diğer helikopterle kurtarma ünitelerinden ayrıldığı başlıca nokta, kendi güç ünitesine sahip olmasıdır. Helikoptere asılı dururken, kendi başına hareket edebilir.

TV BAĞLANTISI

210 beygir gücündeki bildiğimiz uçak motoru platforma güç sağlar. Motor, 1 metre boyundaki pervaneyi hareket ettirip, dört üst köşe üzerine yerleştirilen 4 püskürtücü uca hava sağlar. Bu uçlar, yönetilebilir.

Püskürtücü uçlar, platform ekibinin yönetme hareketlerine karşılık olarak yön değiştirirler. Helikopter, dumandan, ısıdan zarar görmeksizin tepede uçarken, platform ekibi 75 metreye kadar istedikleri yönde hareket edebilirler.

Basit bir kontrol tablosu, pilotun SMS'i seçilen bir pencereye yaklaştırmasını sağlar. Pilot, yüksek bir binaya olduğu gibi, bir gemiye, zor durumdaki bir petrol kuyusuna da yanaşabiliyor.

Platformla helikopter arasında 2 yönlü bir iletişim sistemi vardır. Kapalı devre bir TV bağlantısı da platform yöneticisiyle helikopter pilotuna aynı görüntüyü sağlar.

SMS'ler, zelzele ve sel kurbanlarını kurtarmada, ya da helikopterlerin bile ulaşamadığı felaket bölgelerine yardım götürmede kullanılabiliyorlar.

SMS'ler bir çok işte kullanılabiliyor. İç resim
Yüksek basınçlı bir buharın ateşe doğrudan su sıkılıyor

BİSİKLET HIRSIZI

O YIL ilkokulu bitirmişti. Babası ona armağan olarak bir yeni bisiklet aldı. Yeni bisikleti üstünde sevinçten uçar gibi gidiyordu. Hem bisikletinden, hem de büyümüş olduğundan gurur duyuyordu. Artık, mutluluğuna son yoktu.

Her akşam o da, tüm ağabeyler gibi, ağaçlıklı yol üzerinde bisikletiyle tur atıyordu. Bisikletine yeni bir far almış, yeni bir zil taktırmıştı. Bayraklar ile donanmış bisikleti daha uzaklardan göz alıyordu. Tüm çocukların gözü onun bisikleti üzerindeydi.

Bir hafta kadar sonra, mahalledeki arkadaşları ile yaptıkları uzun bir geziden yeni dönmüştü. Bisikletini evlerinin biraz uzağına bıraktı ve karşı bakkala girdi. Bakkaldan soğuk bir gazoz istedi. Tam gazozu içerken hırsız kılıklı birini bisikleti üstünde gördü. Hemen dışarı fırlayıp bağırmaya başladı:

— Hırsız var, hırsız var, bisikletimi çaldılar...

Bağırışlarına birkaç kişi koştu. Ama bisiklet üstündeki hırsız bir anda ara sokaklardan birine girip gözden yok oldu. Çocuğun tüm aramaları bir sonuç vermedi.

Çocuk, çok üzgün ve perişan, eve geldi. Anası onu oldukça azarladı. Sonra da:

— Şimdi, babana ne diyeceğiz? dedi.

Çocuk, gerçekten, babasına bir şey diyemedi. Babası da ona ne bir şey sordu, ne bir şey söyledi. Bisikletinin çalınışı kadar, babasının bu davranışı onu üzdü. Azarlayıp dövseydi belki bu kadar üzülmezdi.

Gece uykusunda bir düş gördü. Hep hırsız peşinde koşuyordu. Bisikletini bir buluyor, bir yitiriyordu. Her yitirişte, önüne kim çıkarsa:

— İşte, hırsız bu, diyordu.

Her buluşta ise, başkalarını suçladığına üzülüyordu. Sonra, çevresine toplanan kişiler hep birden bağırıyorlardı:

— Bisikleti biz çalmadık, biz çalmadık...

Çocuk her gece böyle korkulu düşler gördü.

Bir hafta kadar sonra gece bekçileri mahallede bir hırsız yakaladılar. Mahalle karakolunda tüm hırsızlıkların hesabı ondan sorulmaya başlandı. Bu nedenle, çocuk ile babasını da karakola çağırdılar.

Karakolda, komiser çocuğa sordu:

— Hırsızı gördün mü?

Çocuk:

— Gördüm, dedi.

Komiser:

— Şimdi görsen tanır mısın? diye sordu.

Çocuk:

— Evet, diye cevap verdi.

Komiser, polislere:

— Hırsızı getirin, dedi.

Çocuk, karşısında korku içinde titreyerek duran adama baktı. Bisikletini çalan oydu. Ama adam yalvaran gözlerle ona bakıyordu. Çocuk bir an durdu. Alnından ter boşandı. Sonra komisere döndü:

— Hayır, dedi, hırsız bu değil...

Çocuk, ertesi sabah uyandığında, çalınan bisikletini evlerinin bahçesi içinde buldu. Bu olay herkesi şaşırttı. Babası oğluna sordu:

— Oğul, hırsız o muydu?

Çocuk şöyle dedi:

— Hırsız olsaydı, geri verir miydi?

İSMAİL SİVRİ

TEST

SOSYAL BİLGİLER

OSMANLI DEVLETİ

1. Osmanlı Devleti'nin kuruluş tarihi nedir?
   (a) 1235.
   (b) 1254.
   (c) 1299.
   (d) 1323.

2. Türklerin ilk kez Trakya'ya geçişi, hangi Osmanlı beyi döneminde gerçekleşmiştir?
   (a) Osman Bey.
   (b) Orhan Bey.
   (c) Murat Bey.
   (d) Fatih Sultan Mehmet.

3. Aşağıdaki olaylardan hangisi, Orhan Bey döneminde olmuştur?
   (a) Osmanlıların Söğüt kasabasını ele geçirmesi.
   (b) Osmanlıların Viyana'ya kadar ilerlemesi.
   (c) Yeniçeri Ocağı'nın kurulması.
   (d) İlk Osmanlı parasının basılması.

4. Osmanlı Devleti'nin Balkanlarda yayılmasını sağlayan Sırp Sındığı savaşı hangi tarihte yapılmıştır?
   (a) 1304'te.
   (b) 1339'da.
   (c) 1364'te.
   (d) 1399'da.

5. Murat Bey, 1389 yılında yaptığı ve başarıyla sonuçlandırdığı bir savaş sonunda, bir Sırplı tarafından öldürüldü. Bu savaş, aşağıdakilerden hangisiydi?
   (a) I. Kosova Savaşı.
   (b) Sırp Sındığı Savaşı.
   (c) Gelibolu Savaşı.
   (d) Üsküp Savaşı.

6. Niğbolu Savaşı, hangi Osmanlı hükümdarı döneminde; kimlerle yapılmıştı?
   (a) Murat Bey döneminde... Moğollarla.
   (b) Murat Bey döneminde... Haçlılarla.
   (c) Yıldırım Bayezit döneminde... Moğollarla.
   (d) Yıldırım Bayezit döneminde... Haçlılarla.

7. Osmanlılarla Moğollar arasında yapılan Ankara Savaşı'nda Osmanlıların başında hangi hükümdar bulunuyordu ve bu savaşın tarihi neydi?
   (a) Murat Bey... 1374.
   (b) Murat Bey... 1385.
   (c) Yıldırım Bayezit... 1402.
   (d) Yıldırım Bayezit... 1421.

8. Ankara Savaşı sırasında Moğolların başında hangi hükümdar vardı?
   (a) Timurlenk.
   (b) Çimpe.
   (c) Belh.
   (d) Tatar Bey.

9. Mehmet Bey'in, bir başka deyimle I. Mehmet'in sağladığı en büyük başarı ne olmuştur?
   (a) Moğolları ortadan kaldırmak.
   (b) İstanbul'u almak.
   (c) Viyana'yı ele geçirmek.
   (d) Ankara Savaşı'ndan sonra varlığı tehlikeye düşen Osmanlı Devleti'ni parçalanmaktan kurtarmak.

10. Osmanlı Devleti'nin sınırlarını Balkanlarda biraz daha genişletmeyi başaran II. Murat, kimin oğludur?
   (a) I. Murat'ın.
   (b) Yıldırım Bayezit'in.
   (c) I. Mehmet'in.
   (d) Orhan Bey'in.

11. Osmanlı Devleti'nde yönetim bakımından ilk düzenlemeler, Orhan Bey ve I. Murat dönemlerinde yapıldı. Devlet işleri, Bey'in yönetiminde bir kurulda görüşülmeye başlandı. Bu kurula ne ad verilirdi?
   (a) Meclis.
   (b) Divan.
   (c) Sancak.
   (d) Sipah.

MATEMATİK PROBLEMLERİ

YÜZDE/FAİZ

(1) Ali, bir yılda 300 lira biriktirmişti. Bir kitapçıya gitti. 300 liranın yüzde 27'siyle kitap, yüzde 15'iyle de defter aldı. Geriye kalan paranın yüzde 50'siyle de annesine, babasına, kardeşine armağanlar aldı. Geriye kaç lirası kaldı?

(2) Ayşe'nin 80 lirası vardı. Pazartesi günü bu paranın yüzde 5'ini, Salı günü yüzde 15'ini, Çarşamba günü ise kalan paranın yüzde 25'ini harcadı. Geriye kaç lirası kaldı?

(3) Ali'nin babası, bankaya 1600 lira yatırdı. Banka, bir yılda her 100 lira için yüzde 6 faiz veriyordu. Acaba Ali'nin babası bir yıl sonunda kaç lira faiz alacaktır?

(4) Ayşe'nin babası, bankaya 2400 lira yatırdı. Banka, bir yılda yüzde 7 faiz veriyordu. Acaba bir yıl sonra, Ayşe'nin babasının bankadaki toplam parası kaç lira olacaktır?

GENEL KÜLTÜR

1. "Büyük Çin Duvarı" olarak da adlandırılan Çin Seddi, dünyanın en büyük yapılarından biridir. Yüzyıllar boyunca sapasağlam kalmış bu uzun duvar acaba hangi yüzyılda yapılmıştır?

(a) İ.Ö. onuncu yüzyılda.
(b) İ.Ö. üçüncü yüzyılda.
(c) İ.S. dördüncü yüzyılda.
(d) On altıncı yüzyılda.

2. Cıvalı termometreyi ilk yapan Alman bilgininin adı nedir?

(a) Wolfgang Thermo.
(b) Gabriel D. Fahrenheit.
(c) Hans Dieter Böll.
(d) Konrad Maier.

3. Dünyanın gelmiş geçmiş en ünlü tiyatro oyunlarından birinin adı "Hamlet"tir. Her yıl bir çok tiyatroda oynanan, televizyona ve sinemaya aktarılan bu oyunun yazarı kimdir?

(a) Victor Hugo.
(b) Moliere.
(c) William Shakespeare.
(d) Harold Pinter.

4. Amerika Birleşik Devletleri'nin başkenti Washington, hangi eyâlettedir?

(a) Washington
(b) New York
(c) New Jersey
(d) Columbia

5. Penisilini bulan İngiliz bilim adamının adı nedir?

(a) Alexander Fleming.
(b) Richard Gordon.
(c) Charles Doyle.
(d) James Castle.

6. Doğu Anadolu bölgesinde bir ilimizdir. Kuzeyinde Erzurum, batısında Bingöl, güney batısında Diyarbakır, güneyinde Siirt, güney doğusunda Bitlis, doğusunda da Ağrı vardır. Bu ilimiz, aşağıdakilerden hangisidir?

(a) Kars.
(b) Tunceli.
(c) Elazığ.
(d) Muş.

7. Hastalıkların birer doğal olay olduğunu ilk belirten ve tıp biliminin "baba"sı olarak nitelendirilen bilim adamı İ.Ö. beşinci yüzyılda yaşamıştı. Bu bilim adamı, aşağıdakilerden hangisiydi?

(a) Sokrates.
(b) Sofokles.
(c) Hipokrates.
(d) Arşimet.

8. İkinci Dünya Savaşı döneminde İngiltere'de başbakanlık yapmış ve yukarıda resmi görülen devlet adamı kimdir?

(a) Anthony Eden.
(b) Harold Wilson.
(c) Winston Churchill.
(d) Neville Newman.

9. Başkenti Montevideo. Komşuları, kuzeyde Brezilya, batıda Arjantin... Bu Güney Amerika devleti, aşağıdakilerden hangisidir?

(a) Uruguay.
(b) Paraguay.
(c) Şili.
(d) Bolivya.

10. Avustralya'da bulunan yabani bir köpektir. Ağırlığı 27 kiloyu bulur. Tehlikeli olduğu için, onu öldürenlere Avustralya hükümeti tarafından ödül verilmiştir. Bu yüzden sayıları oldukça azalmıştır. Bu köpek türü, aşağıdakilerden hangisidir?

(a) Sen Bernar.
(b) Tazı.
(c) Kaniş.
(d) Dingo.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

GENEL YETENEK

(1) 13. Sayılar üçer üçer yükselmektedir... (2) Uskumru. Ötekilerin hepsi birer memeli hayvandır... (3) MUT... (4) 2. Şekiller gittikçe küçülerek sıralanmıştır... (5) 64. Sayılar ikişer kat artarak yükselmektedir. (6) 256. 1. sayı ile 2. sayının çarpımı 3. sayıyı, 2. ile 3. sayının çarpımı 4. sayıyı 3. ile 4. sayının çarpımı 5. sayıyı vermektedir. 4. ile 5. sayıyı vermektedir. 4. ile 5. sayıların çarpımı 256 eder... (7) KOL... (8) Kirpi, Yılan, Meşe, Akrep, Kanarya ... MEŞE bitki, ötekiler hayvandır... (9) 4. Bu şekilde iç ve dış çemberleri bağlayan 3 çizgiden biri, siyah bölmeye bağlıdır... (10) V. İlk harf, alfabenin 1. harfi, 2. harf alfabenin son (29.) harfi, 3. harf alfabenin 2. harfi, 4. harf alfabenin 28. harfi, 5. harf alfabenin 3. harfidir. Harfler atlayarak, baştan ve sondan sırayla dizilmiştir. 6. harf yerine alfabenin 27. harfi olan V yazılmalıdır... (11) Ayşe. Öteki adlar hem özel, hem de cins addır. Ayşe ise sadece özel ad olarak kullanılmaktadır... (12) 1. Her sıradaki evlerin birinin bacası sağda, birinin soldadır; birinin de bacası yoktur. Bu evlerden birinin damı siyah, birinin damı beyaz, birinin damı çizgilidir. 1 numaralı evin bacası sağda, damı siyahtır... (13) DİK. Parantez içindeki sözcükler, önceki sözcüklerin birinci, sondaki sözcüklerin de birinci ve ikinci harflerinden oluşmaktadır... (14) 21. 3. numaradan başlayarak her sayı, kendinden önceki iki sayının toplamıdır. Boş yerdeki sayı ise, kendinden önceki 13 ile 8'in toplamı olmalıdır...

MATEMATİK

(1) 3150 kuruş (2) 890 lira
(3) 36 lira (4) 3852 lira

GENEL KÜLTÜR

1—a	2—c	3—d	4—d	5—b
6—b	7—d	8—b	9—c	10—a

SÖZCÜKLER ARASINDA

EMİN ÖZDEMİR

Geçen sayının ana sözcüğünü sanırım kolayca bulmuşsunuzdur sevgili çocuklar. Bu sözcük, günümüzde insanoğlunun yaşamında önemli bir yeri olan bir aracın adıydı: UÇAK. İnsanlar onu buluncuya değin gerçekten de büyük serüvenlere atıldı. Nice nice deneyler yaptı. Bu yolda birçok kişi yaşamını yitirdi. Sonunda insanoğlu, uçmak özlemini ve isteğini gerçekleştirdi. Kuşkusuz uçağın bulunuşu birdenbire olmamıştır. İlkin insanoğlu balon ve zeplinle uçmayı başarmıştır. Daha sonra da pervaneli uçağı bulmuştur. İkinci Dünya Savaşından sonra da tepkili motorla çalışan uçaklar yapılmıştır. Sizler de uçak sözcüğünden verilen ipuçlarını kullanarak şu sözcükleri yapacaktınız: 1. Uç. 2. Uçsuz bucaksız. 3. Uçucu. 4. Uçurum. 5. Uçuk. 6. Çak. 7. Çakı. 8. Çakıl. 9. Çakır. Çakmak...

Bu haftaki sözcüğümüz yedi harf ve üç heceden oluşuyor. Bir böceğin adı. Böcekler üzerinde çalışanlar onun 7000'den fazla türü olduğunu söylüyorlar. Kutupların dışında yeryüzünün hemen her yerinde yaşadığını belirtiyorlar. Bakın kendisini nasıl tanıtıyor bu sözcüğümüz: Ben bir böceğim. Beni adlandıran sözcük, yedi harf ve üç heceden oluşur. Toplu halde yaşarız. Aramızda kraliçemiz de vardır, işçilerimiz de. İnsanlar, bizim yaşayışımızı öteden beri merak etmişlerdir. Dahası bilmeceler düzenlemişlerdir bizim için. Şu bilmece bunlardan biridir:

Hey bidili bidili
Dala çıkar didini didini
Allah onu var eylemiş
Deliğini dar eylemiş.

Bilmeceden değil arna, şu sözcükleri türeterek kolayca bulabilirsiniz beni:

1. Birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü ve beşinci harflerim, iki heceli bir sözcük oluşturur. İnsan ve hayvanlarda gövdenin, kaburga kenarlarından kasıklara kadar olan ön bölgesinin adı demektir. (. . . . .)

2. Birincide bulduğunuz sözcüğün sonuna - cık ekini getirirseniz, yüreğin alt bölümünde bulunan ve biri akciğerlere, öbürü vücuda sıkılacak kanı almaya yarayan iki boşluğa verilen ad olur. (. . . . .)

3. Birincide bulduğunuz sözcüğün ilk harfini atar, onun yerine alfabemizin sondan ikinci harfini getirirseniz gelecekle ilgili bir kavram elde edersiniz: (. . . . .)

4. İkinci, üçüncü ve dördüncü harflerim çalışkanlığıyla ünlü bir yaratığın adıdır. Şu bilmeceyi çözerseniz o yaratığın adını bulursunuz:

Dağdan gelir hopu hopu
Ayağında altın topu (. . .)

5. İlk üç harfimin oluşturduğu sözcük kış mevsimiyle ilgilidir. Bu sözcüğün ilk harfinin yerine alfabemizin on yedinci harfini getirirseniz bir sonbahar meyvesinin adı çıkar ortaya. Şu bilmeceyi yanıtladınız mı o meyvenin adı çıkar ortaya: Çalı başında çanacık/ İçi dolu tanecik. (. . .)

6. Beşincide bulduğunuz sözcüğün ilk harfi yerine, alfabemizin beşinci harfini getirdiniz mi geniş sözcüğünün karşıt anlamlısı çıkar. (. . .)

7. Alfabemizin dördüncü harfini değil de sondan üçüncü harfini getirdiniz mi, yok sözcüğünün karşıt anlamlısını bulursunuz. (. . .)

8. Sondan üçüncü harfini değil de, baştan dördüncü harfi getirdik mi Rus imparatorlarına verilen ad çıkar ortaya. (. . .)

9. Dördüncü harfini değil de alfabemizin son harfini getirirseniz elde edeceğiniz sözcük, ince deri ya da ince kabuk anlamına gelir. (. . .)

10. Altıncı ve yedinci harflerimin başına yarım sözcüğünü getirirseniz Marmara bölgesinde bulunan ve kirazının güzelliğiyle tanınan bir ilçemizin adı çıkar. (. . . . .)

Bütün bunlardan sonra sanırım bulmuşsunuzdur beni. Bulamayanlara bir ipucu daha vereyim, yuvalarımızın ağzına bakarak yönlerini bile kestirebilirler insanlar.. Bilin bakayım ben neyim?

1	2	3	4	5	6	7

ÇOCUKTAN AL HABERİ

Ahmet ben yatıyorum oğlum
Beni arayan olursa
Ben evde yokum

Kapı çaldı, Ayşe teyze

Annen evde mi diyordu

Vallahi bilmem

Kendine sormadan bir şey diyemem

İçerde yatıyor annem
Evde olup olmadığını
Sorup geleyim hemen

ŞEFİKA EDİGER

TARİHTE BU HAFTA

CUMHURİYET DÖNEMİNDE İLK ANAYASANIN KABUL EDİLİŞİ

CUMHURİYET döneminde ilk anayasa, 20 Ocak 1921'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilen 85 sayılı yasa ile yürürlüğe girdi. Bilindiği gibi, anayasalar bir devletin temel kuruluşunu, bireylerin hak ve özgürlüklerini düzenleyen temel yasalardır. Ve ülkemizde gerçek anlamda ilk anayasa, Osmanlı İmparatorluğu döneminde çıkarılmış olan Temel Yasa (Kanunu Esasi) idi.

20 Ocak 1921'de yürürlüğe giren Temel Örgütleniş Yasası (Teşkilâtı Esasiye Kanunu) adlı ilk cumhuriyet anayasası, Kurtuluş Savaşı döneminin olağanüstü koşullarında ortaya çıkmıştır. Bu bakımdan Kurtuluş Savaşı'nın demokratik, halkçı ve ulusalcı karakterine uygun olarak "ulusal egemenlik" ilkesini temel alır. Egemenliğin hiçbir sınırlamaya uğramadan, hiçbir koşula bağlanmadan ulusta olduğunu vurgular.

Cumhuriyet dönemine geçildikten sonra beliren gereksinimler, bu ilk anayasanın değişmesini de gerektirdi. 1924 yılında çıkarılan bir yasayla, yürürlükteki anayasa yeni bir biçim aldı. Yeni biçiminde de, yasama ve yürütme yetkileri, "ulusun biricik ve gerçek temsilcisi olup ulus adına egemenlik hakkını kullanan" Büyük Millet Meclisi'nde toplanır. Yasama yetkisini doğrudan kullanan Meclis, yürütme yetkisini de kendi seçtiği Bakanlar Kurulu eliyle kullanır, onu her vakit denetleyip düşürebilir. Ama Bakanlar Kurulu, üyeleri, eski biçimde olduğu kadar Meclise bağımlı kalmazlar. Anayasanın yeni biçimi, örneğin Bakanların olduğu kadar Meclise bağımlı kalmazlar. Anayasanın yeni biçimi, örneğin Bakanların göreve başlaması için Meclis onayını gerekli görmez. Cumhurbaşkanının onaylaması yeterlidir.

1924–1960 yılları arasında uygulanan bu anayasada yargı yetkisi, ulus adına bağımsız mahkemelere verildi. Yurttaşlara bireysel hak ve özgürlükler tanıdığı halde, toplumsal hakları içermedi. Tanınan haklar da yeterli güvenceden yoksundu. Örneğin meclisin kararlarına karşı önlem getirmiyordu. Meclisten çıkacak yasaların anayasaya uygunluğunu denetleyecek, aykırı olanları ortadan kaldıracak bir kuruluş önermiyordu.

1945'e kadarki uygulamada, ülkenin tek partili bir siyasal yaşamı olduğu için, siyasal gücün Meclis'te değil, partide, özellikle parti yöneticilerinde ve hükümette toplandığı görüldü. Çünkü partide alınan kararlara Meclis üyeleri uymak zorunda kalıyorlardı.

1945'te çok partili döneme geçiş sözkonusu olduğunda, eldeki anayasanın boşlukları, eksikleri ortaya çıktı. Bu boşluklar, özellikle siyasal partiler, muhalefet hakları ve yargı güvencesi konularında görülüyordu. Bunların giderilmesi gerektiği üzerinde durulduysa da, 27 Mayıs 1960'a kadar bir sonuç alınamadı. Üstelik 1950 – 1960 arasında iktidarda bulunan Demokrat Parti, bu eksiklik ve boşluklardan yararlanarak demokrasi dışı uygulamalara yönelebildi.

Nitekim ordu, 27 Mayıs 1960'taki silâhlı hareketi gerçekleştirirken, "anayasa ve hukuk dışı tutum ve davranışları" yüzünden Demokrat Parti'yi iktidardan uzaklaştırdığını bildirmişti. 6 Ocak 1961'de çalışmaya başlayan Kurucu Meclis, yeni bir anayasa hazırladı. Hazırlanan anayasa, 9 Temmuz 1961 günü halkoyuna sunuldu ve yurttaşların oylarıyla kabul edildi.

157 asıl ve 11 geçici maddeden oluşan 1961 Anayasasının başlangıç bölümünde, yapılışına egemen olan felsefe ve dayandığı siyasal temel dile getirilmiştir. Yasama yetkisi, Millet Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu olmak üzere iki meclisten toplanmış, yasaların yapılışında olsun, Bakanlar Kurulu'nun denetlenmesinde olsun, son söz Millet Meclisi'ne bırakılmıştır. Yürütme yetkisi Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu'nda bulunmaktadır. Eski anayasalardakine oranla yürütme organı daha serbest ve bağımsızdır. Meclis'le Hükümet arasında, birinin ötekine üstünlüğü yerine, güçlerin eşitliği temel alınmıştır. Meclis'in hükümeti düşürme yetkisine karşılık hükümetin de Meclis'in yenilenmesine karar verme yetkisi bulunmaktadır.

Yargı yetkisini, Türk ulusu adına bağımsız mahkemelere bırakan yeni anayasa, yargıçların bağımsızlığını güvence altına almış, yargıçların atanmaları, yükseltilmeleri gibi her türlü özlük işleriyle görevli Yüksek Yargıçlar Kurulu'nu öngörmüştür. Asıl önemli organ, ilk kez oluşturulmuş bulunan Anayasa Mahkemesi'dir. Bu mahkemede meclis içtüzükleriyle yasaların anayasaya uygunlukları denetlenmektedir.

Yeni anayasa, kişilerin temel ve siyasal haklarıyla özgürlükleri konusunda da bir çok yeni madde içermektedir.

KISACA

15 Ocak 1884 — Yurdumuzun önemli öğretim kurumlarından İstanbul Erkek Lisesi'nin açılışı.

17 Ocak 1875 — İstanbul'da Tünel'in işletmeye açılışı.

19 Ocak 1839 — Paul Cezanne'ın doğumu. Ünlü Fransız ressamı izlenimcilik adıyla resim akımını başlatan bir sanat anlayışıyla yapıt vermiştir.

21 Ocak 1924 — Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'-kurucusu Vladimir İlyiç Lenin öldü.

21 Ocak 1946 — İş ve İşçi Bulma Kurumu yasası çıktı.

21 Ocak 1954 — İlk nükleer denizaltı " Nautilus" denize indirildi.

MEHMET'İN ÇEVRESİ

ATİLA ALPÖGE
DEVRİM ALPÖGE

GÜRÜLTÜ

MAHALLENİN ortasındaki bahçeyi yapmak için hepimiz el birliğiyle çalışıyorduk. Ama en çok da Mehmet'le arkadaşları çaba gösteriyordu.

Bir gün ilginç bir şey oldu. Bir ara Mehmet ileride çalışan İdil'e bir şey söylemek istedi; ama İdil çok uzaktaydı, hem de çok gürültü vardı. Mehmet diyeceklerini İzzet'e aktardı. İzzet Ege'ye, Ege İkinci Mehmet'e, o da Haşmet'e seslendi. Hepsi de o gürültü içinde duydukları kadar ve söylediklerinin anlamını da düşünmeden tekrarladılar. Haşmet de robot gibi İdil'e seslendi. İdil duyduklarına çok şaşırdı. Bana "bunlar çıldırmış" gibilerden baktı. O gürültü içinde Mehmet'in ağzından çıkan sözler İdil'in kulağına gelene kadar çok değişmişti. Değişikliğin ne hale geldiğini anlamak için çocukların birbirlerine söylediklerini aşağıda okuyun.

— İdil'e söyle, ağaç çukuru yanındaki kalasın üstünde duran çekici bana atsın, yerine taş bulup koysun.

— İdil'e söyle, ağaç çukuru yanında kafası üstünde duran çekici bana satsın, yerine taş bulup taş koysun.

— İdil'e söyle, ağa çukuru kamasının üstünde duran çekici bana satsın, yerine baş koyup, taş bulsun.

— İdil'e söyle, ağacı kuru mamasının üstünde duran çekicek yana yatsın, yerine baş koyup taş bulsun.

— İdil'e söyle, ağacı kurumuş mama sütünde duran çekiceği yana yatırsın, yerine baş koyup maç bulsun.

Bu olaya çok güldük. Kimse şaka yapmak istemezken gürültü anlaşmayı böyle zorlaştırmıştı. Gürültünün kaynağı bizim marangozdu. Yol trafiğe tıkanıp, kaldırımlar park eden otomobillerden temizlenince marangoz da tezgahlarını kaldırıma çıkarmıştı; orada çalışıyordu. Aslında bize çok yardımı oluyordu; bütün tahtalarımızı kesiyordu. Ama çıkardığı gürültü korkunçtu. Onunla bu sorunu konuşmaya karar verdik.

Yanına vardığımızda makinaları çalışmıyordu; ortalık sessizdi. Seslendik. Arkası bize dönüktü, duymadı. O zaman anladık ki kulakları ağır işitiyor. Kolunu dürttüm. Döndü. Çocuklar konuyu açınca başını salladı.

— Haklısınız. Ben de bıktım bu gürültüden. Kapatacağım dükkanı. Yerine çaycı açacağım. Sizin bahçenin kenarında çaycı iyi gider, çevreye uygun olur. Hayatım gürültü içinde geçti. Okulun yanında tamirhaneler vardı. Ders dinleyemezdik onların gürültüsü yüzünden. Öğretmenin söylediklerinin yarısını anlamazdım. Durmadan dikkatim dağılırdı. Bu nedenle doğru dürüst okuyamadım. Sonra bu işi tuttum. Gene gürültünün içine düştüm. Yanında işe başladığım ustanın kulakları sağır olmuştu gürültüden. Benimse kafamın içi kazan gibi. Gürültü beynimin içini kemiriyor. Bitkin bırakıyor. Sinirlerim hep gergin. Geceleri bile uyuyamıyorum. Bizim komşu bir doktor var; geçen gün bana "senin kalbin var, dedi. Bir kalp hastalığı her gün karşına çıkabilir, dikkatli ol." Gürültüdenmiş. Gürültü kalp hastalıkları bile yaparmış.

Bizim marangoz yaşlıca, tatlı bir adamdı. Genellikle çok konuşmazdı; ama bu kez çenesi açılmıştı. Durmadan anlatıyordu.

— Çocuklar, siz gürültünün ne kadar zararlı olduğunu bilmezsiniz. Küçükler konuşmayı öğrendikleri yıllarda, eğer ortalıkta çok gürültü varsa bazı sesleri kapamazlar. Örneğin F sesi ile V sesini birbirine karıştırırlar. Gürültü çocukları annelerinin karnında bile yalnız bırakmaz. Doğumdan önce bile onları etkiler. Gelişmelerini önler, cılız doğmalarına neden olur. Onun için ben burayı çaycı yapacağım. Sizin yarattığınız bu güzel çevrede ben bu gürültüyü çıkarmaya devam edemem elbette.

Gerçekten de bahçemiz kısa zaman sonra sessizliğe kavuştu. Kuş sesleri de duyulmaya başlandı. Sessizlik güzel şeymiş.

konuk yazar

İSMET İSLİMYELİ

GRAFİK

SAYFAYI açıp benim adımı görünce, "Bu da kim? Adını hiç duymadık," diyeceksiniz. Haklısınız. Ama bu köşeye hep yazar arkadaşlar konuk gelecek değil ya...

Adım İsmet İslimyeli. Yazar değilim. Yine de, yaşamımı güzel sanatlardan bir dalla, grafikerlik yaparak kazanıyorum. Çoğunlukla kitap kapakları, afişler, çeşitli basın ilânları hazırlıyorum. Zaman zaman da "Milliyet Çocuk Dergisi"ne katkım oluyor... Ünlü bir yazarın kitabını satın alıyorsunuz diyelim. Böylece, belki de bilmeden benim de bir yapıtımı satın almış oluyorsunuz. Resimlediğim kitap kapağı evinizi süslüyor.

1942'de Bursa'da doğdum. Babam da benim gibi ressam. Daha doğrusu, ben de onun gibi ressamım. Bu alanda ilk eğitimimi ondan aldım. 1967'de Tatbiki Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdim. Bu okulu bitirirken ilginç bir şey oldu... Akademiye girerken, açılan sınavda 900 kişi arasından altıncı olmuştum. Garip bir raslantı... Okulu bitirirken de altıncıydım. O yıllarda televizyon reklâmları, özellikle ünlü bir yıldızımızın "Bir Numaralı Adam" olarak tanıtıldığı reklâm yoktu tabii. Ama sınavlardaki garip raslantının sonucu olarak, arkadaşlarım bana hep "Altı Numaralı Adam" derlerdi.

GRAFİK sanatı günlük yaşamımıza girmiş durumda. Televizyon programlarının tanıtım yazılarından posta pullarına, sigara paketlerinden duvar afişlerine kadar... Bunlar hep grafik sanatçılarımızın ürünleri...

Kaba bir tanımla grafik, "serbest grafik" ve "reklâm grafiği" olmak üzere ikiye ayrılır. Serbest grafik, gravür, taş baskı, tahta ve linol baskı, serigrafi bölümlerini içerir. Reklâm grafiği ise gazete ve dergilerde uygulanan basılı grafik ile televizyon ve filmlerde yapılan çalışmalardır. İsterseniz bunlardan kısaca söz edelim...

Gravürde, grafik sanatçısının hazırladığı desen bir metale, çinko üzerine kazınır. Üzerine boya sürüldükten sonra kâğıda aktarılır. Böylece, gravür çoğaltılır.

Günümüzde bir çok büyük gazetede olduğu gibi bu dergide de kullanılan "ofset" tekniği, taş baskının gelişmiş biçimidir. Bu teknikte, desenin çizileceği taş temizlendikten sonra üzerine yağlı kalemle resim çizilir. Islak bir süngerle taş yüzeyi ıslatılır, sonra da merdane ile boya sürülür. Yağlı kalemle çizilen resim boyayı emer. Buna karşılık süngerle ıslatılan yerler boyayı emmez. Artık taş, baskıya hazırdır. Üzerine kâğıt konulup şekillerin kâğıda aktarılması sağlanır.

Tahta ya da linol baskıda, resim düz bir tahta üzerine çizilir. Çeşitli marangoz gereçleriyle tahtanın yüzeyi oyulur ve boya sürülür. Baskı yapılacak kâğıt, tahta ile sert bir yüzey arasına sıkıştırılınca, desen kâğıdın üzerine çıkar. Linol ise tıpkı muşambaya benzer. Baskısı ise tahta baskı tekniğiyle yapılır.

Serigrafi tekniğinde ışığa karşı duyarlı ipek kullanılır. Bu ipek çeşitli kimyasal maddelerden geçirilerek basılması gereken desen işlenir. İpeğin altına kâğıt konulur. Üzerinden boya da geçirilince baskı tamamlanmış olur.

Reklâm grafiğinde grafik sanatçısı öteki sanatçılarla ortak bir çalışma yapar. Örneğin, tanıtımı yapılacak ürünün reklâm çalışmaları grafikerler, tanıtım sloganlarını yazan metin yazarları, fotoğrafçılar ve çeşitli sanatçılarla yapılır. Bu dalda da çeşitli teknikler kullanılır. Örneğin, fotoğrafla yapılan grafik çalışmalarına "fotografik" denir.

Tabii bu kadar çok şeyi bir sayfada anlatmak olası değil. Her birini bütünüyle anlatmak sayfalar dolusu yer tutar. Yine de sizlere bir şeyler öğretebildiysem ne mutlu bana...

İslimyeli'nin gravür çalışmalarından biri: İstanbul...

ASLANLARI KEDİYE ÇEVİREN ÇOCUK

Dünyanın en küçük aslan terbiyecisi Güney Afrika'da yaşıyor... 10 yaşındaki Ingrid Nordh kocaman yırtıcı hayvanları uysal birer kediye çevirmekle ün yapmış. "Aslanları çok seviyorum. Onlar da biliyor bunu. Bu yüzden bana dokunmuyorlar, benimle oynuyorlar," diyor. Başarısının gizi buymuş...

GARİP BİR BEBEK BAKICISI

YENİ doğmuş bir bebek, anne babalarımızın günlük yaşamlarını etkiler. Bir ölçüde kısıtlar onları. Her ne kadar bir sevinç kaynağı olursa da, onların bir takım davranışlarını engeller. Örneğin sinemaya mı gidecekler? Bebeği bırakacak bir yerleri olmazsa, eve kapanıp kalırlar.

Bazı ülkelerde bu sorunu bebek bakıcıları çözümlüyor... Eğitilmiş bakıcılar, bir kaç saat boyunca bebeklerin her türlü gereksinmelerini karşılıyorlar.

Sizlere yukarıda fotoğrafını sunduğumuz bakıcı, bir papağan... Aslında bu iş için eğitilmemiş tabii... Ama bebeğimiz onunla pekâlâ oyalanıyor; hiç ağlamadan, sızlanmadan vakit geçiriyor.

Ne dersiniz, siz bebek olsaydınız böyle bir bakıcı ister miydiniz?

İPLİĞİN UCU

ARKADAŞLARINIZI şaşırtmak ister miydiniz? İşte size basit bir gösteri: (1) Kazağınızın rengine yakın bir iplik alın... (2) İpliği, bir iğnenin yardımıyla kazağınızdan geçirin. Dışarıda bir ucunu bırakın... (3) Kazağınızdan çıkmış ipliğin ucunu gören arkadaşlarınız, onu çekmeye çalışacaklardır. Tabii iplik, arkadaşınız çektikçe uzayacaktır.

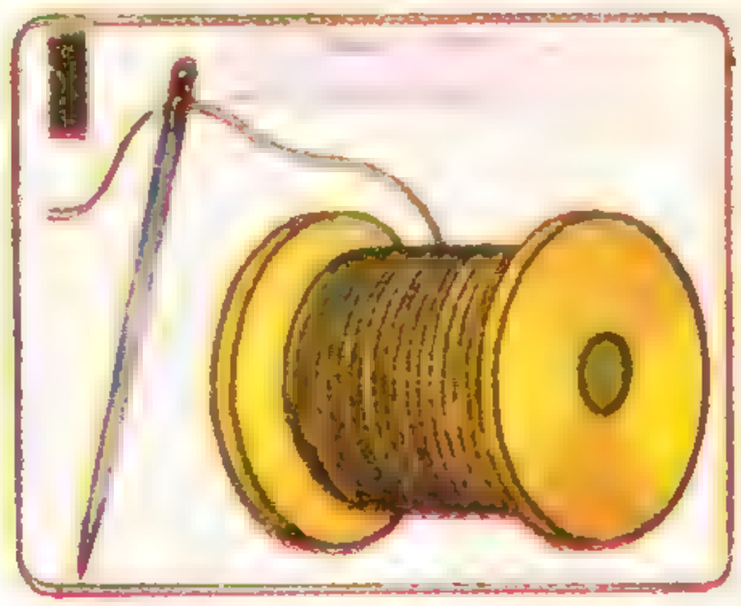

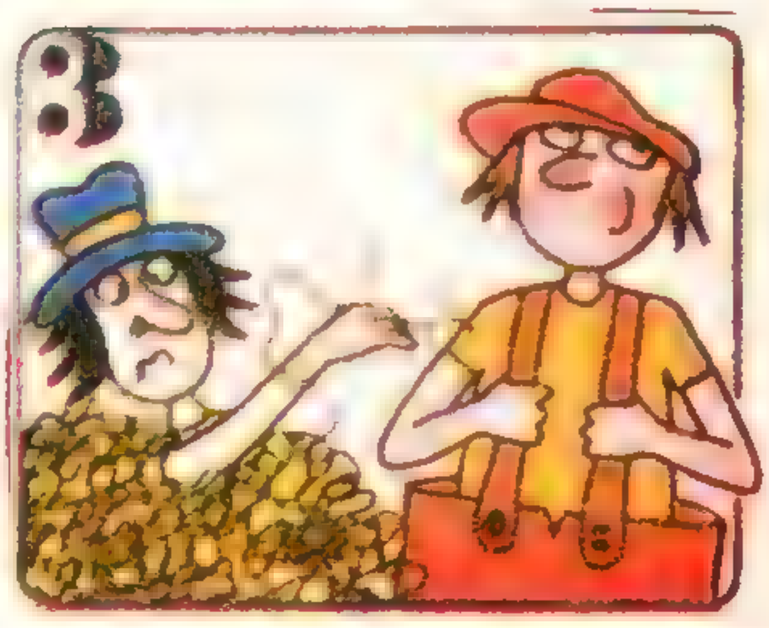

ÜÇ ÖĞÜN

"kokolin heryerde 8 Lira"

kokolin
"ÇOCUKLAR İÇİN"

ajanstek

DENGE SANAYİ ve TİCARET A.Ş. İST. 49 45 87 - 44 61 36

DISTRIBUTORLERIMIZ

İSTANBUL	ANKARA	İZMİR	SAMSUN
MEKTA A.Ş.	PİKOLA Koll.Şti.	BAKSAN A.Ş.	BİRLİK TİCARET
24 08 36	24 16 17	12 71 18	26 67 74

Pul Köşesi

«İNSAN HAKLARI» PULLARI

1 2 3 4 5 6 7

(1) Bir Papua — Yeni Gine pulu (1968)... (2) Bir Mısır pulu (1973)... (3) Bir Grenade pulu (1969)... (4) Bir Sovyet pulu (1962)... (5) Birleşmiş Milletler'in çıkardığı bir pul (1954)... (6) Bir başka Birleşmiş Milletler pulu (1957)... (7)Bir Güney Kore pulu (1972)... (8) Bir Federal Almanya pulu (1973)... (9) Bir Endonezya pulu (1958)...

BİZİM FİLİZ

MİS TİK

SPOR

Kuzey ülkelerinin sert iklimi bir sporun yaygınlaşmasına neden oldu...

BUZ HOKEYİ

BUZ HOKEYİ özellikle kuzey ülkelerinde büyük ilgi görüyor. Bu ülkelerde çocuklar küçük yaşlardan başlayarak buz pistine iniyorlar.

Önceleri yalnız Kanada'da yapılan bu sporun meraklıları son günlerde çok arttı. Örneğin İngiltere'de 5—19 yaşları arasında tam 3000 buz hokeycisi var. Bunlar, Kasımdan Nisana kadar süren sezonda rakipleriyle yarışıyorlar.

Antrenör takıma taktik dersi verirken

Küçük İngiliz sporcuları

CRUYFF FUTBOL ÖĞRETMENİ

DÜNYANIN en büyük futbol yıldızlarından biri olarak kabul edilen Cruyff, bundan sonra yaşamını öğretmenlik yaparak sürdürmeye karar verdi.

Hollanda'nın "Ajax" takımında yıllarca top koşturduktan sonra İspanyol "Barcelona" takımına geçen, geçtiğimiz yıl da Galatasaray'ın eski kalecisi Yasin'in takımı "Cosmos"da birkaç maç yapan Cruyff Kasım ayında futbolu bırakmıştı.

Amerika'da 5—12 yaşlarındaki çocuklara futbolun inceliklerini öğretecek olan Cruyff, aylık ücretini, FİFA'dan (Dünya Futbol Birliği) alacak.

DÜNYA OTOMOBİL ŞAMPİYONASI BAŞLIYOR

DÜNYANIN büyük otomobil yarışlarından biri olan 16 etaplık, "Dünya Otomobil Şampiyonası" başlıyor.

Her yıl Ocak ayında başlayan ve Ekim ayında sona eren bu büyük yarışmaya 33 sürücü katılıyor.

Şampiyonanın favorisi geçen yılın şampiyonu İtalyan asıllı Amerika'lı Mario Andretti. Lotus marka otomobili ile yarışacak Andretti'yi yine takım arkadaşı Arjantin'li Carlos Reutemann zorlayacak. Lauda, Hunt ve Scheckten ise sürpriz isimler arasında...

"Dünya Otomobil Şampiyonası"nın birincisine toplam 10 milyon lira para ödülü verilecek.

Arjantin'li Carlos Rentemann

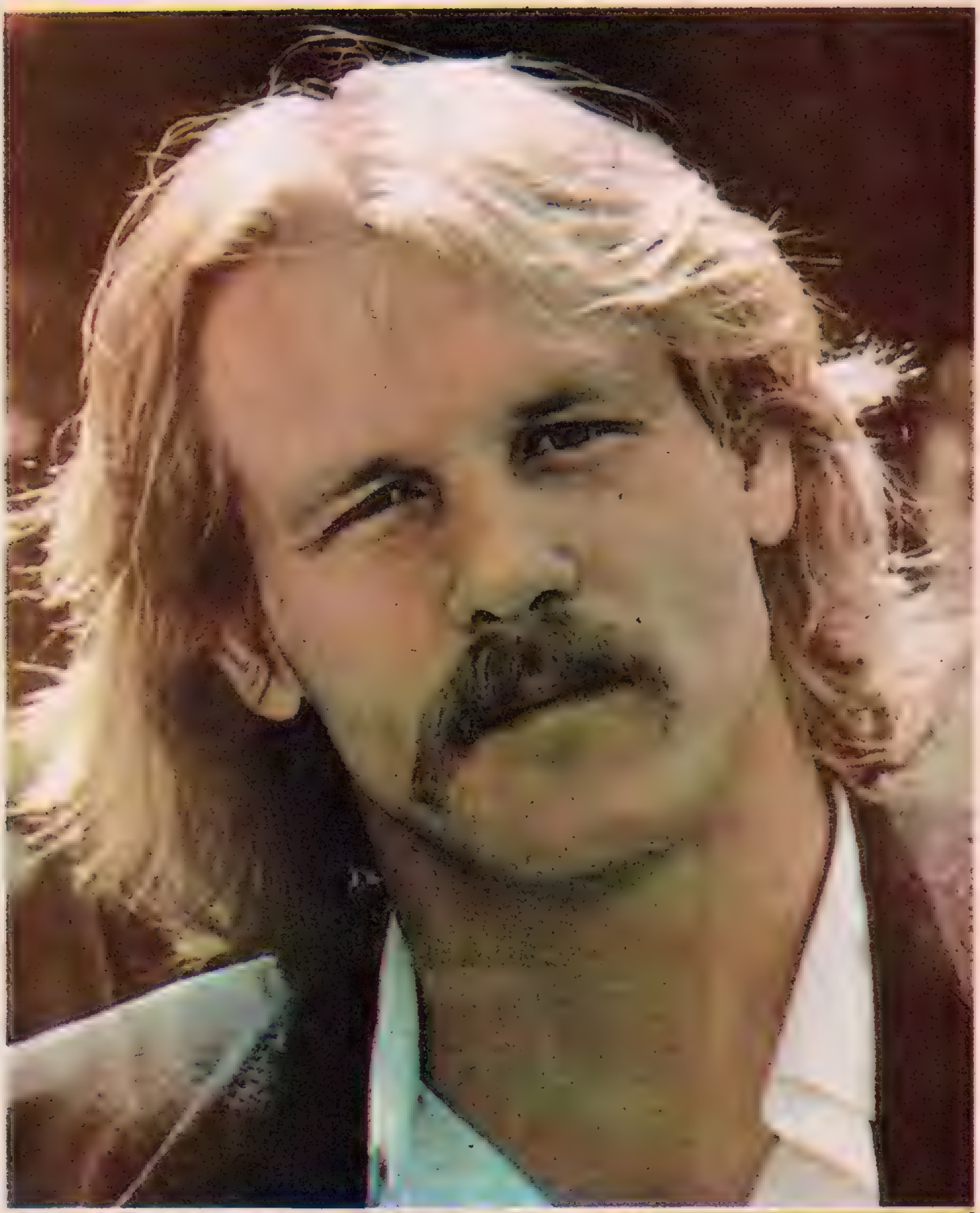

Hürriyet ÇOCUK mini-poster

Nick Nolte

BİR FİLMİN FOTOROMANI

DİPTEKİLER

OYUNCULAR

David Sanders	.....	**Nick Nolte**
Gail Berke	.....	**Jacqueline Bisset**
Romer Treece	.....	**Robert Shaw**
Henri Cloche	.....	**Louis Gossett**
Adam Coffin	.....	**Eli Wallach**
Senaryo	.....	**Peter Benchley** **Tracy Keenan Wynn**
Yönetmen	.....	**Peter Yates**

DAVID ile Gail, tatillerini geçirmek için Bermuda'ya gelmişlerdi. Uzun süredir ikisinin de ilk tatiliydi bu... Bol bol denize gireceklerdi burada... David de, Gail de, denizi çok seviyordu. Hele tüple dalmaya, deniz diplerinin maviliği içinde yüzmeye bayılıyorlardı. Bu deniz sevgisinin başlarına neler getireceğini bilmiyorlardı bile...

Bir gün, mercan kayalıklarının arasına daldılar. Dipte yüzerken bir gemi kalıntısına rasladılar. İkinci Dünya Savaşı sıralarından kalma bir tekneydi bu... Savaş gemisi de, yolcu gemisi de değildi... Bir yük gemisiydi... İçine giremediler... Ama teknenin yanında ilgi çekici iki şey buldular: Ufacık bir şişeyle bir madalyon...

David ile Gail, şişeyle madalyonu hatıra olarak alıp su yüzüne çıktılar. Otellerine gittiler sonra. Bu iki hatırayı, bir "Bermuda anısı" olarak saklayacaklardı...

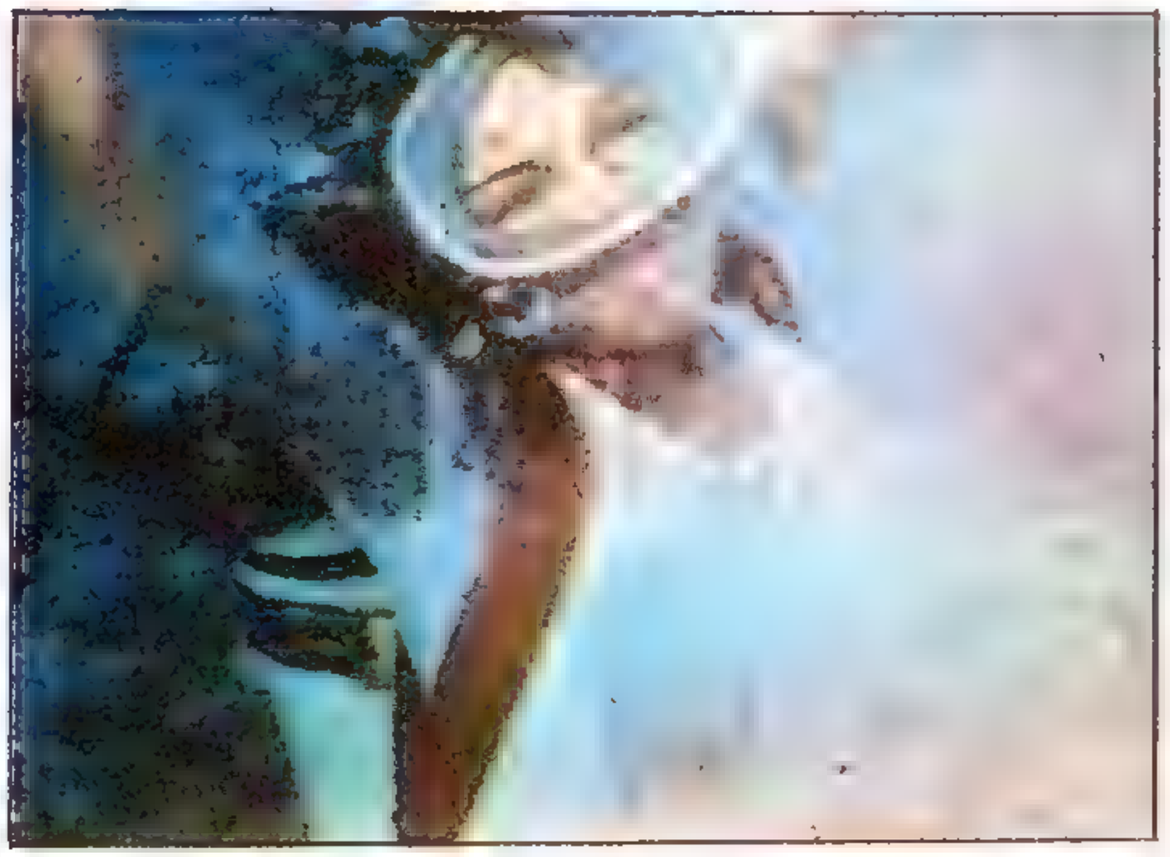

OAKŞAM yemek yerken yanlarına bir zenci yaklaşıp adının Cloche olduğunu ve şişe kolleksiyonu yaptığını söyledi... Denizde buldukları şişeyi kendine satmalarını istedi. David ile Gail şişeyi satmadılar.

Ertesi gün, Cloche'un adamları tarafından kaçırıldılar. Cloche, onları tehdit etti; hemen Bermuda'dan gitmelerini söyledi.

David ertesi gün, şişeyle madalyonu buldukları yere bir dalış daha yaptı. Aynı anda, Cloche, bütün vücudu iskelet gibi boyanmış bir adamını Gail'in odasına göndererek onu korkuttu. Gail gerçekten çok korktu. David gelince, bir an önce bu uğursuz yerden gitmek istediğini söyledi.

David öyle düşünmüyordu... Ufacık bir şişe için neden böyle yapıldığını aklı almıyordu. İşin içinde bir iş vardı anlaşılan... O yöreyi iyi bilen bir kişiye, Romer Treece'e akıl danışmak istedi.

ROMER bir define avcısıydı... Deniz diplerinde define arardı. Cloche'un da düşmanıydı. Şişenin içindeki maddenin morfin olduğunu söyledi. İkinci Dünya Savaşı'nda hastalara morfin götüren bir geminin batmış olduğunu belirtti...

"Diptekiler" (The Deep), Peter Benchley'in bir yapıtıdır. Romancı, daha önce yazdığı "Denizin Dişleri" (Jaws) ile büyük üne kavuşmuştu. Bu roman beyaz perdeye aktarılmış ve sinema tarihinin en çok gelir geliren filmlerinden biri olmuştu. Yine denizde geçen bir serüveni işleyen "Diptekiler" de sinemada aynı başarıyı kazandı.

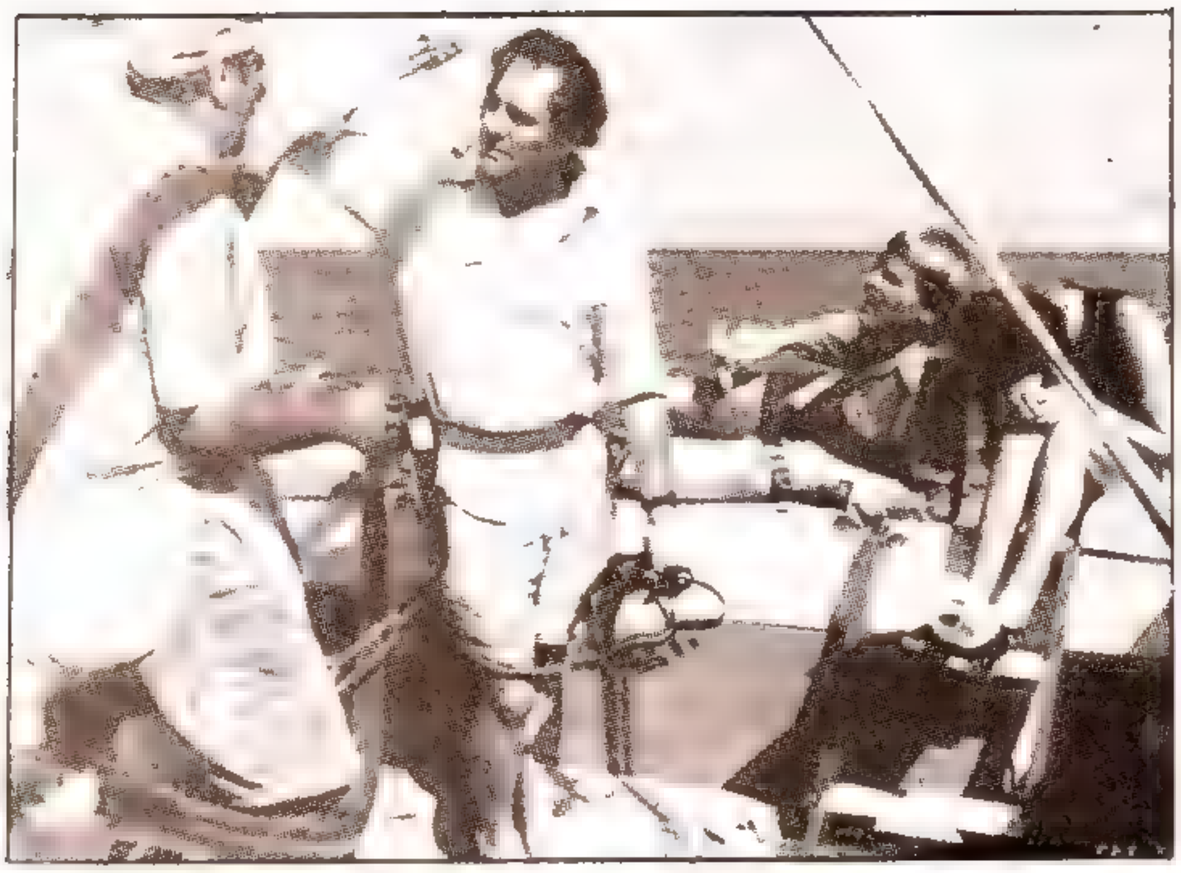

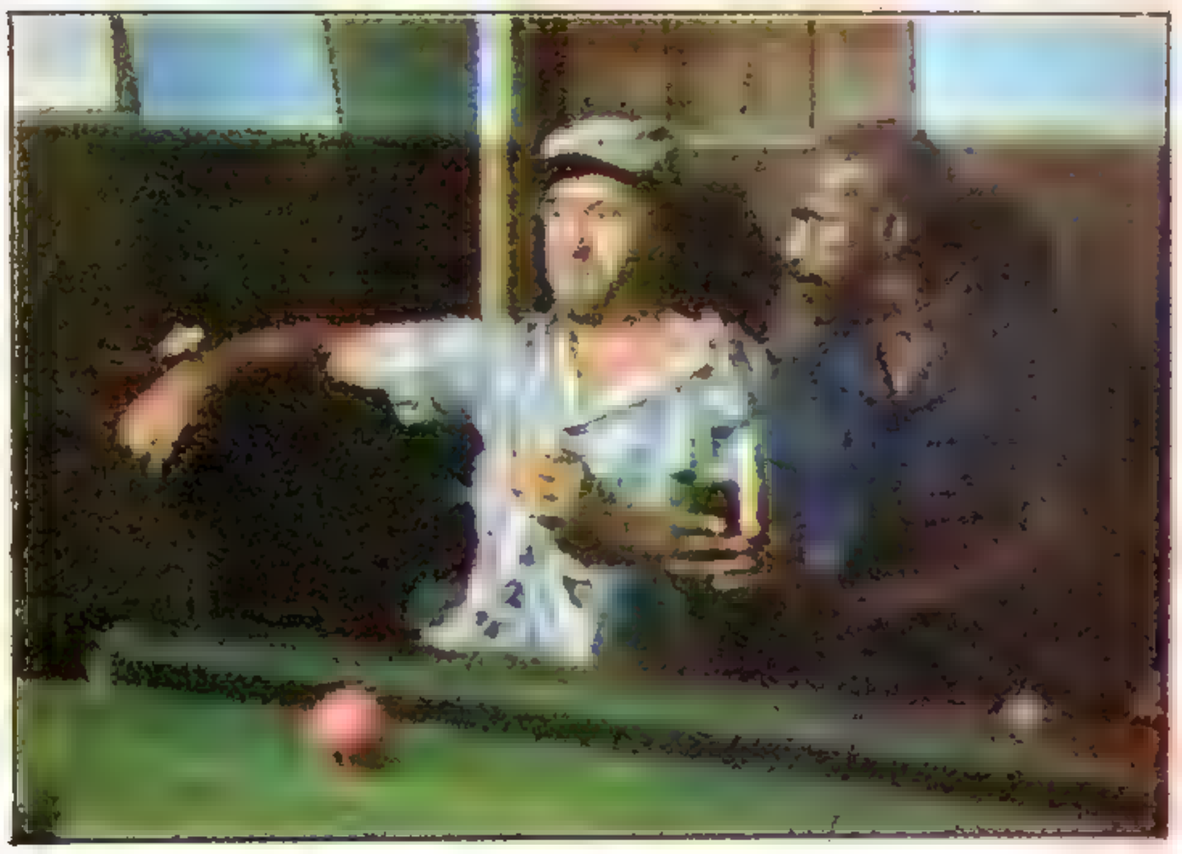

"Diptekiler" filminin baş rolünü "Zengin ve Yoksul" dizisinde Tom Jordache rolüyle büyük üne kavuşan Nick Nolte canlandırdı. Öteki rolleri Jacqueline Bisset, Robert Shaw, Louis Gossett ve Amerikan sinemasının en sevilen yardımcı oyuncuları arasında sayılan Eli Wallach paylaştılar. Bu güçlü kadro, filmi başarıya ulaştırdı.

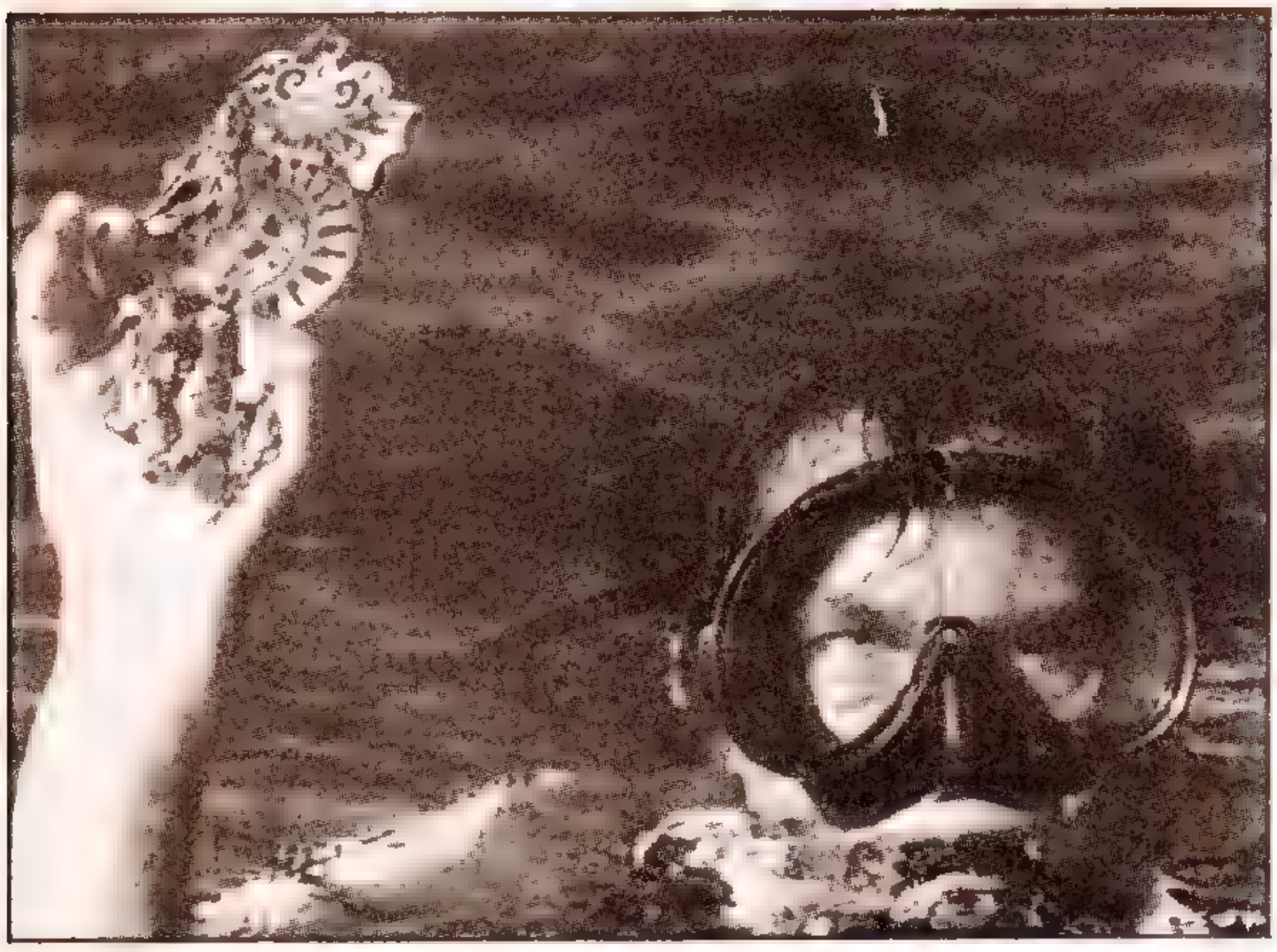

Romer, onları eski bir denizciyle, Adam Coffin'le tanıştırdı. Adam, batan gemiyi hemen hatırladı. "Ben de o gemideydim," dedi... "Tam 98,000 şişe morfin taşıyorduk. Savaş yaralıları için... Şimdi o morfinler, zamanla, deniz dibinde eroin haline gelmiştir. Cloche bir beyaz zehir kaçakçısı... O eroini ele geçirip satarsa milyonlar kazanır..."

MADALYONA gelince... Gerçek bir İspanyol madalyonuydu bu. Tarihsel değeri çok büyüktü. Araştırmalar sonucunda, aynı yerde, değerli eşyalar taşıyan eski bir İspanyol kalyonunun da batmış olduğunu öğrendiler.

Bu arada öğrenemedikleri bir şey vardı: Cloche, Adam Coffin'den istediği bütün bilgileri almış ve iki gemi kalıntısının bulunduğu yere dalış yapmayı kararlaştırmıştı. David ile Gail'i de göz altına almıştı.

DAVID ile Gail, kendilerini göz altında tutan Cloche'un adamından kurtularak Romer'le birlikte denize açıldılar. Kendilerine yardımcı olacak bir de adam vardı teknede... Bu, Cloche'un adamıydı. Gail, adamı zararsız hale getirdi.

ŞİMDİ bir amaçları vardı: Dibe dalıp, içinde morfin şişelerinin bulunduğu gemiyi patlayıcı maddeyle uçurmak. Böylece bir taşla iki kuş vuracaklardı: Hem morfini yok edecekler, hem de batık İspanyol kalyonundaki değerli eşyaları ortaya çıkaracaklardı.

Dalış, başarılı bir biçimde başladı. Her şey yolunda gidiyordu. Büyük bir "emici boru"nun yardımıyla, morfin şişelerinin bulunduğu yeri temizliyorlardı. Saatli bombayı kurdular. Bu arada Gail, iki yüzyıl önce batmış İspanyol kalyonundan çok güzel bir madalyon buldu. O madalyonu elinden düşürdü. Yakalamak isterken geminin tahtaları arasına sıkıştı.

O sırada Cloche ile adamları geldiler. Deniz dibinde kıyasıya bir çarpışma başladı. Sonunda Cloche da, adamları da öldüler. Gail, tahtalar arasından kurtulup David'le birlikte yukarı çıktı. Romer, dipte kalmıştı.

Büyük bir patlama duyuldu. Saatli bomba sadece morfin gemisini değil, İspanyol kalyonunu da uçurmuştu. Romer'in öldüğünü sandılar...

Ama biraz sonra güzel bir sürprizle karşılaştılar: Romer, patlamadan kurtulmuş, Gail'in bulduğu madalyonla su yüzüne çıkmıştı.

Olaylar sona ermişti artık. David de, Gail de mutluydu. Bu tatili yaşamlarının sonuna kadar unutmayacaklardı...

SON

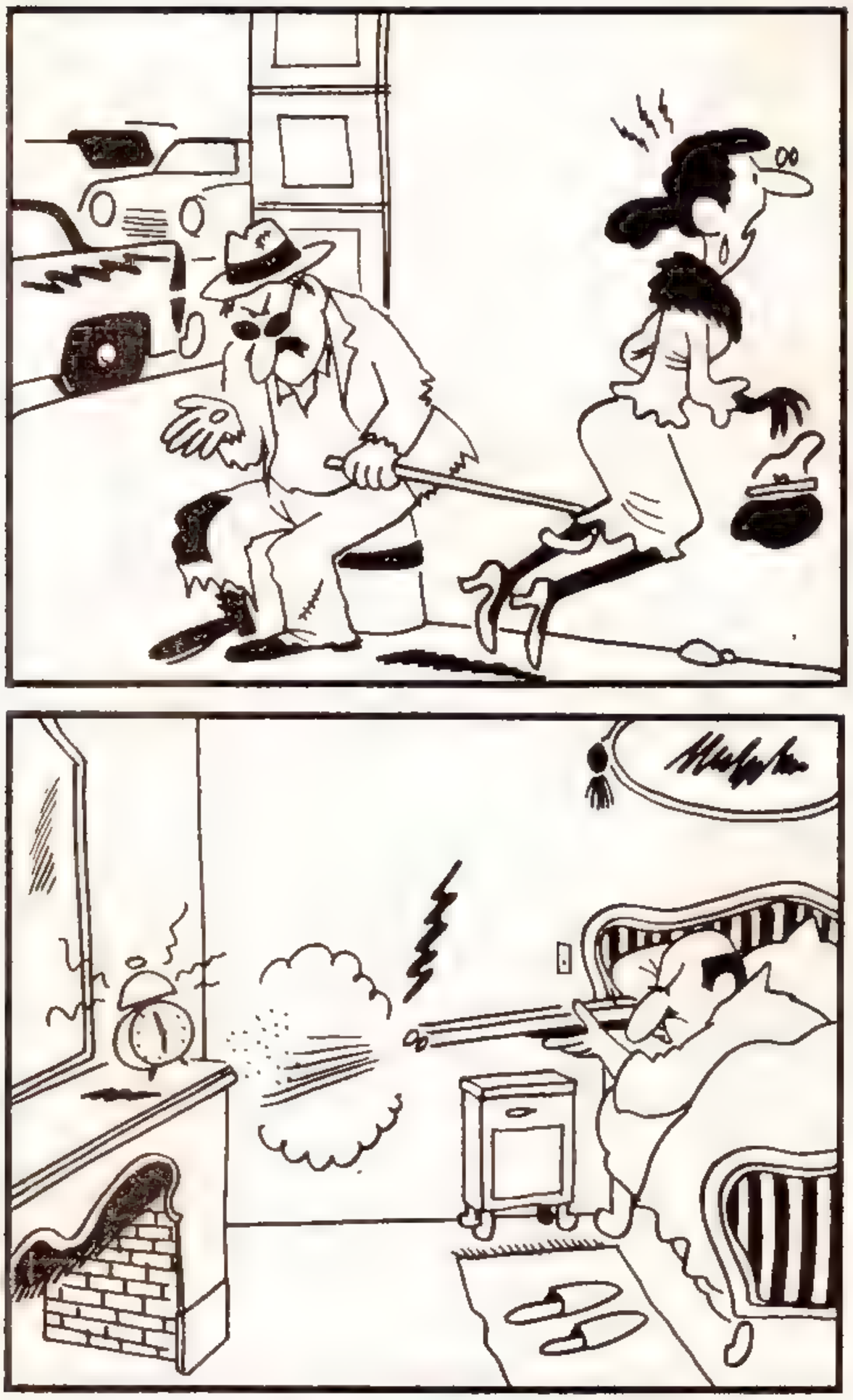

Bilmece Bulmaca

Yanıtlar 64. sayfada

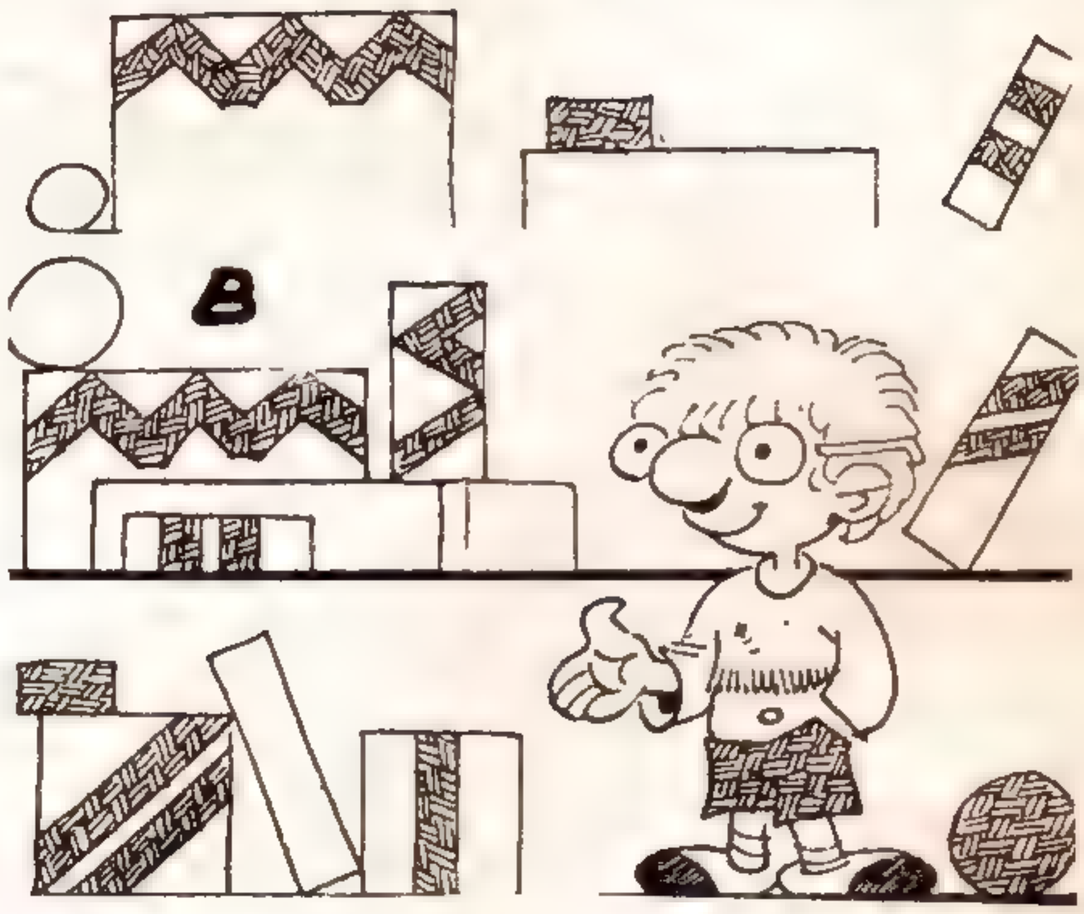

7 BENZER

İki resim arasındaki yedi benzeri bulabilir misiniz?

EŞYALAR

Yukarıda, "A" harfiyle gösterilen eşyalardan bazıları aşağıda, "B" harfiyle gösterilen bölümde yok. Acaba onları bulabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi?Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

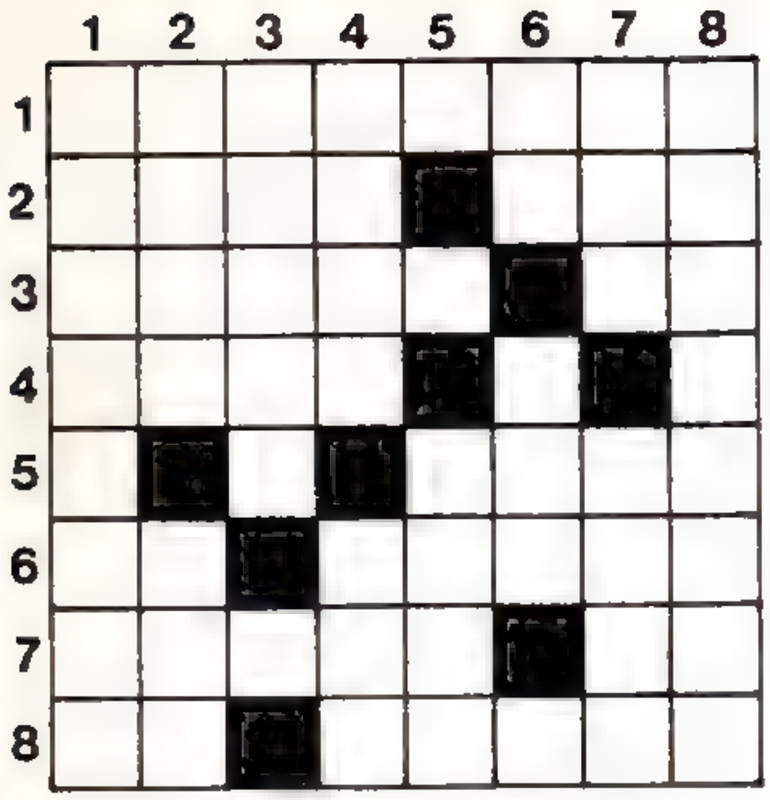

SOLDAN SAĞA

1) Gözlemevlerinde kullanılan bir tür büyük dürbün. 2) Büyüklük, nicelik ya da derece açısından iki şey arasında bulunan bağıntı — Büyükbabalardan biri. 3) Sebep — Bir sayı. 4) Aynı anneden aynı anda doğan iki kardeşe verilen ad. 5) Bir komuta altında bulunan gemilerin ya da uçakların tümü. 6) Kırmızı — İri kıyılmış etten yapılan bir tür sucuk. 7) Onarım — (tersi) Köpek. 8) Bir sayı — Birine rastlanıldığı zaman ya da ayrılırken kendisine sözle ya da işaretle yapılan kibar davranış.

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1) Gemilerin alabileceği yükü anlatmakta kullanılan bir tona eşit birim. 3) Ulaşılmak istenilen son — (tersi) Bazı hayvanların tırnaklarına çakılan demir parçası. 3) Samsun'un bir ilçesi 4) Edirne'nin bir ilçesi — Çevremizi görmeye engel olacak kadar kalın ve yoğun su buharı. 5) Bir hayvan. 6) (tersi) Beyaz — Bir tür toprak. 7) Otomobil — Dar ve kalınca tahta. 8) Yalnız işaretlerle oynanan sözsüz tiyatro oyunu.

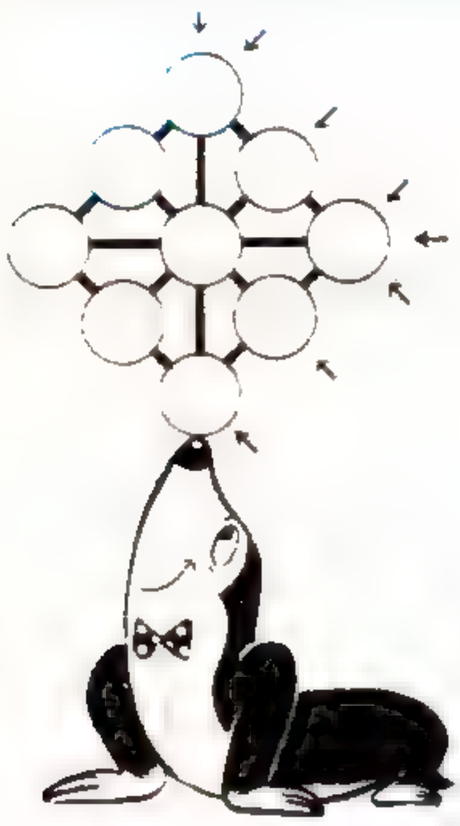

SEVİMLİ FOK

Yukarıdaki dairenin içini 7'den 15'e kadar öyle rakamlarla dolduralım ki hangi yönden bunları toplarsak toplayalım sonuç 33 olsun?

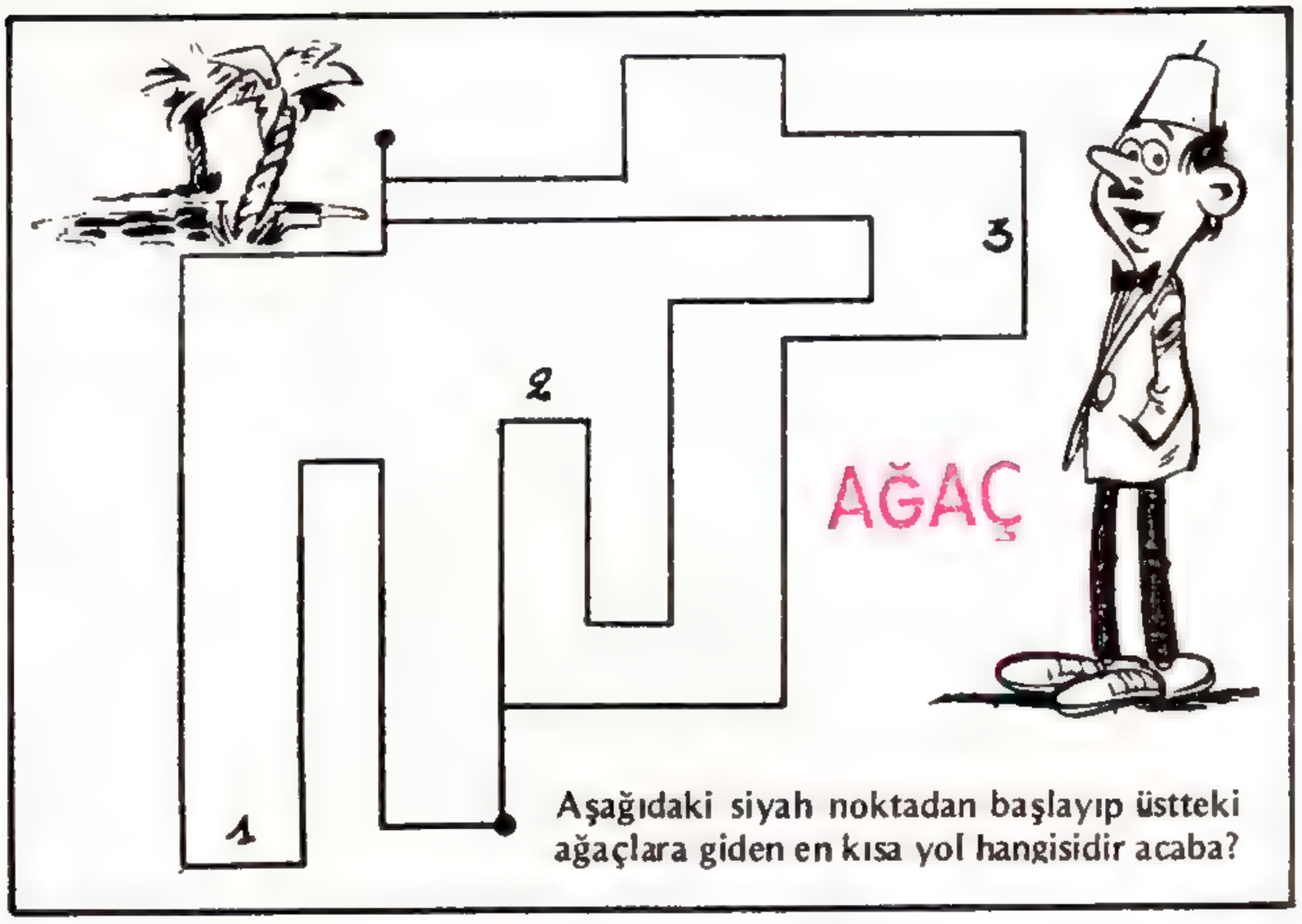

Aşağıdaki siyah noktadan başlayıp üstteki ağaçlara giden en kısa yol hangisidir acaba?

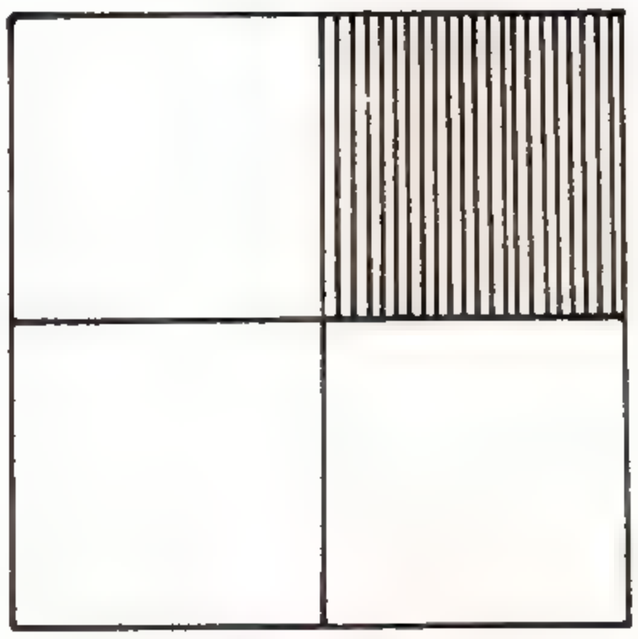

KARE

Yukarıdaki dört kareden içi çizgilerle taranmış olanının yerini değiştirip ortaya üç tane, "L" harfi çıkarabilir misiniz?

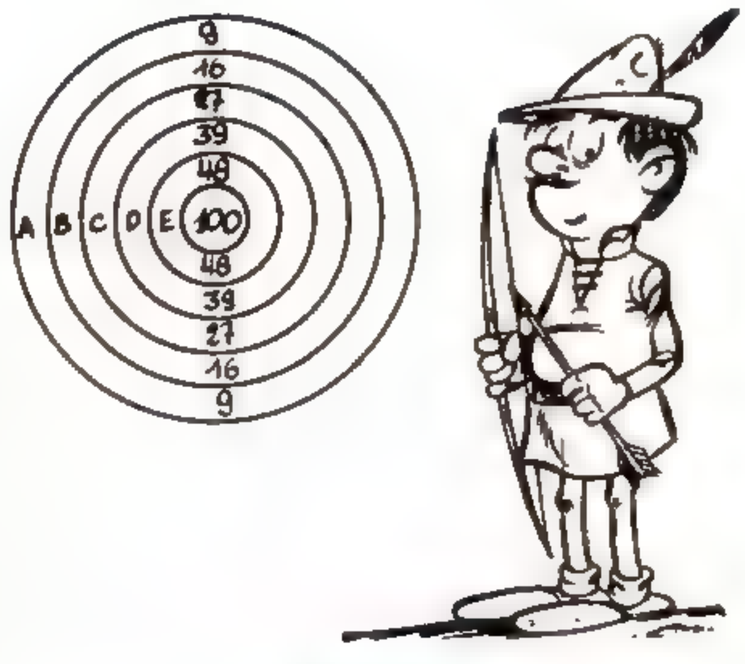

AVCI

Yukarıdaki avcının 200 toplam puanı elde edebilmesi için hangi dairelere atış yapması gerektiğini acaba bulabilir misiniz?

SÖZCÜK AVCILIĞI

Yandaki harfler arasına gizlenmiş bazı sözcükler var. Sözcükler soldan sağa, sağdan sola, yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya ve çapraz olarak yerleştirilmiş; ters de olabilirler... Ama hepsi düz bir çizgidedir. Örnek olarak birini belirttik. Ötekileri bulması sizden..

Saklı Sözcükler: Beyşehir, Eğridir, İznik, Burdur, Manyas, Ulubat, Terkos, Suğla, Bafa, Acı, Küçük Çekmece, Balık, Kovada, Van, Karagöl, Amik, Sapanca, Eber, Çıldır, Azap, Kestel, Tuz.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1	K	V	A	N	S	A	Y	N	A	M
2	Ü	B	E	Y	Ş	E	H	İ	R	U
3	Ç	U	L	Ç	A	B	K	Z	İ	L
4	Ü	R	Ö	I	C	E	O	N	D	U
5	K	D	G	L	N	R	V	İ	İ	B
6	Ç	U	A	D	A	V	O	K	R	A
7	E	R	R	I	P	A	Z	A	Ğ	T
8	K	K	A	R	A	D	E	R	E	A
9	M	I	K	İ	S	G	D	R	F	T
10	E	L	E	T	S	E	K	A	C	I
11	C	A	M	İ	K	O	B	T	U	Z
12	E	B	K	P	S	U	Ğ	L	A	R

— Ağacı kesmeseydin, şimdi üstüne çıkıp kurtulurduk.

mektup arkadaşı

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek istermisiniz? Bize adınızı, adresinizi yazın... Bu köşede yayımlayalım.

- **SERBÜLENT TAŞKIN: Yaşım 12. Öykü yazarım. Kartpostal ve pul biriktiririm. Yazışmak istiyorum.**
  Adres: Küplüce Yolu Tunca AP. No: 21 B. Blok. Beylerbeyi – İSTANBUL
- **AYŞEGÜL ÖZLER: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Öykü şiir yazarım. Dergi okuru arkadaşlar bana yazarsanız sevinirim.**
  Adres: 4. Durak Çınar Sok. 166/2 Yenimahalle – ANKARA
- **KÜRŞAT DOĞAN: Yaşım 10. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, gezmeyi severim. Dergi okurlarıyla yazışacağım,**
  Adres: Küplüce Yolu Tunca AP. No: 21 manları A Blok No: 5 ÇANAKKALE
- **FERDA GEZER: Yaşım 8 İlkokul öğrencisiyim. Kitap okumayı, ders çalışmayı severim. Flüt çalarım yazışmak istiyorum.**
  Adres: Yüzbeşevler 4. Emlak Sok. No: 22 UŞAK
- **M. SABRİ ÖZSAĞ: Yaşım 14. Masa tenisi ve futbol oynamayı, bisiklete binmeyi, kitap okumayı severim. Pul ve kart biriktiririm. Arkadaşlar yazışalım.**
  Adres: Emek Mah. 44 Evler No: 16 Safranbolu – ZONGULDAK

YANITLAR

- 7 BENZER: (1) Kadının küpesiyle komodinin tutacağı. (2) Otomobilin tamponuyla karyolanın ayağı. (3) Otomobilin boyasıyla tüfeğin üstündeki leke. (4) Kadının gözlüğüyle tüfeğin ucu. (5) Adamın avucundaki lekeyle çalar saatin üstü. (6) Adamın gözlüğünün bir camıyla duvardaki tablonun yanındaki leke. (7) Adamın üstündeki duvar taşı ile komodinin kapağı.
- 8 FARK: (1) Sağ üst köşedeki ayak izleri. (2) Ortadaki çam ağacının üst dalı. (3) Sol alt köşedeki tepenin kıvrımı. (4) Sol üst köşedeki çam ağacının alt dalı. (5) Ortadaki çam ağacının sol yanındaki dalın uzantısı. (6) Adamın sağ kolunun uzunluğu. (7) Köpeğin arka kısmındaki benek. (8) Ortadaki ağacın kökü.
- EŞYALAR: Yukarıdaki resmin sağ yanındaki beyaz top aşağıda yok.
- KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Teleskop. 2) Oran — Ata. 3) Neden — On. 4) İkiz. 5) Filo. 6) Al — Salam. 7) Tamir — Ti. 8) On — Selam. Yukarıdan aşağıya: 1) Tonilato. 2) Erek — Lan. 3) Ladik. 4) Enez — Sis. 5) Fare. 6) Ka — Kil. 7) Oto — Lata. 8) Pandomim.
- SEVİMLİ FOK:

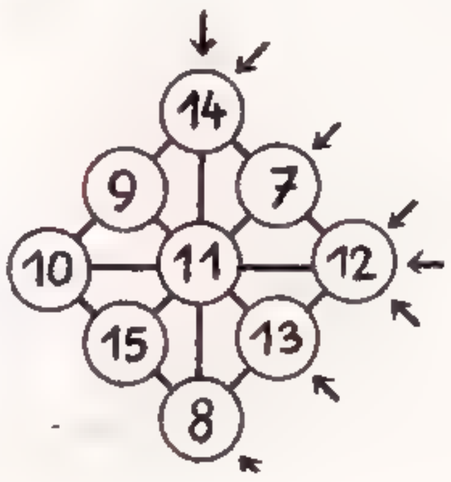

- AĞAÇ: 2 numaralı yol.
- AVCI: A — B — C — E, tabii bir de 100 rakamını vurması gerekir.
- KARE:

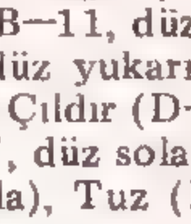

- SÖZCÜK AVCILIĞI: Beyşehir (B—2, düz sağa), Eğridir (1—8, düz yukarı), İznik (H—2, düz aşağıya), Burdur (B—2, düz aşağı), Manyas (J—1, düz sağa), Ulubat (J—2, düz aşağı), Terkos (J—7 çapraz aşağı), Suğla (E—12, düz sağa), Bafa (G—II, çapraz yukarı), Acı (H—10, düz sağa), Küçük Çekmece (A—1, düz aşağı), Balık (B—12, düz yukarı), Kovada (H—6, düz sağa), Van (B—1, düz sağa), Karagöl (C—9, düz yukarı), Amik (B—11, düz sağa), Sapanca (E—9, düz yukarı), Eber (F—2, düz aşağı), Çıldır (D—3, düz aşağı), Azap (H—7, düz sola), Kestel (G — 10, düz sola), Tuz (H—11, düz sağa).

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

KELEBEK

Ne güzel kanatların,
Benek benek
Renk renk
İlkbaharda çıkarsın
Ey güzel kelebek.

Önceleri tırtılsın
Çok çirkindir her yanın
Sonra koza örersin
Kendini yok edersin.

Bir de bakmışız ki
O çirkincik tırtılcık
Güzel bir kelebek olmuş
Konmuş çiçekten çiçeğe.

YEŞİM SARAÇ

TÜRKİYEM

Istıraplı insanlarıyla
Başı dumanlı dağlarıyla
O güzel ormanlarıyla
Ne güzelsin Türkiye'm.

Dağları, ovaları, çayırlarıyla
Buz gibi akan sularıyla
İzmir'i Bursa'sı İstanbul'uyla
Ne güzelsin TÜRKİYE'M.

GÖKŞİN KOLBAY

İLKBAHAR

Bir yılda dört mevsim var
En güzeli ilkbahar.
Papatyalar süsler ovaları
Dere akar çağıl çağıl
Kuşlar cıvıldaşır
Gelince ilkbahar.

SİBEL SÜMER

BABAM

Babam okur kitapları.
Ben yaparım dersimi.
Babam okur biz dinleriz,
Ben severim babamı.

Babam okur gazete,
Dinler haberleri.
Ben yatarım o zaman,
Ben severim babamı.

DENİZ KOCA

ANNEM

Berrak berrak akan pınardan,
Gümüş yeşili çayırlardan,
Gözünün mavisi denizlerden,
Daha çok severim seni ben anne.

Bir tebessümün ömre bedel,
Sen gülünce mavi gök güler,
Sen ağlayınca mavi gök ağlar,
Benim canım anneciğim.

Gitme hep yanımda kal,
Bırakma beni sensiz,
Yemeyip yediren, içmeyip içiren hep sensin,
Benim canım anneciğim.

EMEL KARA

OKUL

Umut dolu sınıflar
Sıra sıra
Kara tahta aklaşır
Öğrenciler çiçek çiçek
Açar
Büyür
Bilgiyle
Yıllar.

ELA TEK

ARKADAŞ

Arkadaş olalım mı
Seninle arkadaş
Güç katalım birbirimize
Yardımlaşarak
Boğuşmadan
Taraf tutmadan
Yine, yine
Seninle koşalım
Sınırlanmasın dağlar, denizler
Hatta, hatta hava
İşte beyaz, işte sarı, işte siyah
Yine de arkadaş
Arkadaş olalım mı
Seninle arkadaş

ELİF DUMANOĞLU

TERLEME

Sınavda öğrenciye sormuşlar:

— Bir hastayı terletmek için ne yaparsın?

— Üzerine bir kaç tane battaniye koyarım.

— Yine terlemezse?

— Sıcak çorba içirir, ayaklarına tuğla koyarım.

— Yine terlemezse?

— Buraya getirir, sınava sokarım.

GÖKHAN TEZEL

BARIŞ

Dünyada herkes barışçıl olsa
İnsanlar ölmese
Gam, keder yok olsa
Mutlu insanlar çoğalsa
Dünyayı cennet yapardık,
Durmadan kahkahalar atardık.

DUYGU SAĞDAŞ

Haluk Göktaylar

HAYVANLAR ANSİKLOPEDİSİ

(15)

BUKALEMUN

Bukalemun çoğunlukla ağaçlarda yaşayan bir sürüngendir. En büyük özelliği bulunduğu çevreye uyum sağlayarak, renk değiştirmesidir.

Bukalemunun saydam derisi altında 4 katman biçiminde renk hücreleri vardır. Dış katmanda kırmızı ve sarı hücreler, 2. ve 3. katmanlarda beyaz ve mavi renkler bulunur. Son katmanda öteki katmanlara geçerek renkleri koyulaştıran melanin maddesi yer alır. Bukalemunlarda renk hücreleri değişik büyüklüktedir. Bu değişiklik renk karışımını etkiler.

Bukalemunların ayrı bir özelliği de gözlerinin ayrı ayrı görüntüler almasıdır.

Bukalemunların bazı türlerinin dilleri vücutları kadardır. Bunlar, dillerini avlarına karşı kullanırlar. En büyüklerinin boyları ise 70 cm kadardır.

Bukalemunların çoğu Madagaskar adası ve Afrika kıtasında yaşar. Böceklerle beslenir. Büyükleri küçük kuş ve memelileri avlarlar.

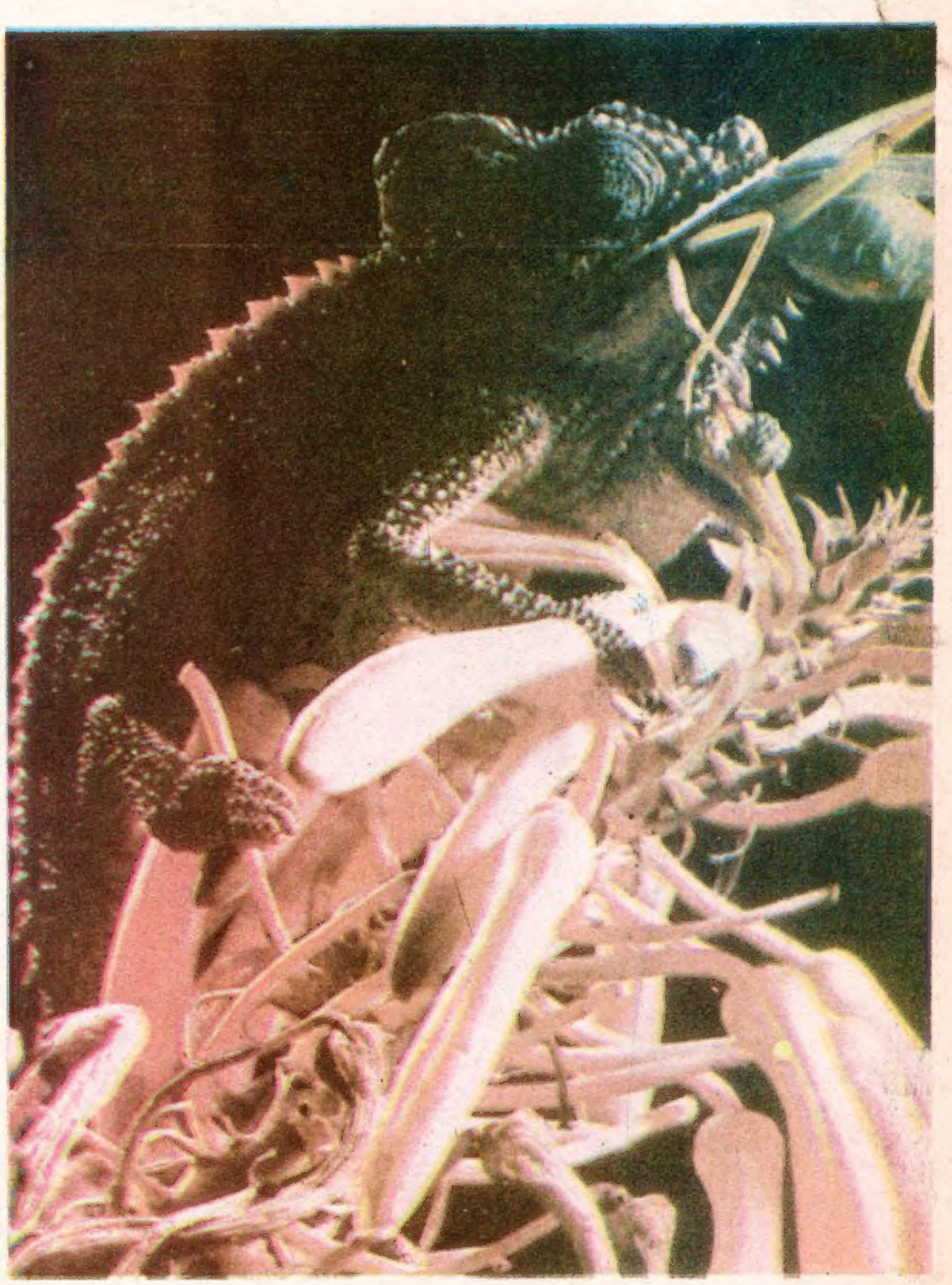

TEMEL REİS

SOLUCAN

BÜCÜRLE TEMEL NEREDE ACABA?
SABAHTAN BERİ ORTALIKTA GÖRÜNMEDİLER.. EVİ BİR OTEL GİBİ KULLANIYORLAR..

NERELERDESİNİZ BAKALIM? TABİİ HER ZAMANKİ GİBİ ERKEK İŞLERİNİZDEN BİRİSİNİ YAPIYORDUNUZ DEĞİLMİ..
!

KADIN OLDUĞUMDAN BANA HABER BİLE VERMİYORSUNUZ...
EVET ÖYLE.. NE VAR BUNDA?

BEN DE SİZLER GİBİ OLMAK İSTİYORUM.. GEZMEK İSTİYORUM.. EVDE OTURMAKTAN BIKTIM!
P
?
!
?

SONUNDA OLDU.. BAŞARDIM..
BENİM DE BU BAŞARIDA PAYIM VAR!
?
?
?

HIMM. BİR DÜŞÜNEYİM BAKALIM.. EVET! BU KEZ SAFİNAZ'IN SIRASI.
EVET! EVET! ONUN SIRASI...
YAŞASIN! HAZIRIM..

KADIN-ERKEK EŞİTLİĞİ SONUNDA GERÇEKLEŞTİ. ARTIK BEN DE ONLARIN YAPTIĞI HER ŞEYİ YAPABİLECEĞİM...

YALNIZCA DÖRT TANE BULDU...
EVET.. YÜZ TANE DAHA SOLUCAN BULURSA ÜÇÜMÜZ BALIĞA ÇIKABİLİRİZ!
?

Oyun Bahçesi Kumbaraları

Şimdi odanızın bir köşesini altı sevimli yaratık için ayırın. Yapı ve Kredi Bankanız size tam altı tane oyuncak karton kumbara hazırladı. Fil, aslan, deve, köpek, tavşan, leylek. Sonunda hepsi sizin olacak. Hem de bedava. Kendiniz, kolayca kesip yapıştıracaksınız.

Para biriktirme zevkini eğlenerek tadacaksınız. Yapı ve Kredi Bankanızdan fil kumbaranın kartonunu hemen alabilirsiniz. Kumbaranız dolunca, aslanı, ve belirli süreler içinde diğerlerini alacaksınız. Paranız çığ gibi büyüsün... İyi eğlenceler.

moran

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet